

Zápis z jednání Výboru pro rozvoj železniční dopravy a jejího vlivu na obyvatele Velké a Malé Chuchle

Datum jednání: 7.12.2021 od 17.00

Místo jednání: Distanční formou přes MS Teams

Účast členové: Jan Křen, Josef Dušek, Viktor Kobes

Účast hosté: nikdo

1. Na základě komunikace se zástupci SŽ (Bc. MSc. Michal Froněk CEng MICE) a doručených žalob výbor pro rozvoj železniční dopravy a jejího vlivu na obyvatele Velké a Malé Chuchle navrhuje zastupitelům přijmout toto usnesení:

Zastupitelstvo MČ Praha Velká Chuchle souhlasí s umístěním nadjezdu ve smyslu územního rozhodnutí vydaného Magistrátem hl. m. Prahy pod čj. MHMP 1189353/2021 ze dne 31.8.2021 sp. zn. S-MHMP 618575/2020/STR.

Zastupitelstvo MČ Praha Velká Chuchle podporuje realizaci mimoúrovňového křížení pozemní komunikace v ul. Starochuchelská a železniční tratě Praha-Beroun formou nadjezdu jako jediného možného řešení, které plně koresponduje s vydaným územním rozhodnutím.

Zastupitelstvo ukládá 1. místostarostovi toto usnesení odeslat do 5-ti pracovních dnů Správě železnic na adresu Stavební správa západ k rukám pana Bc. MSc. Michala Froňka CEng MICE DIC, náměstka ředitele technického úseku Plzeň, Sušická 1105/25, 326 00 Plzeň a dále Městskému soudu v Praze se sídlem Slezská 9, 112 16 Praha 2 v 5 vyhotoveních ke každému soudnímu jednání zvlášť, vždy s uvedením spisové značky, pod kterým jsou tyto spory u soudu evidovány.

Nedílnou součástí tohoto usnesení jsou žaloby viz příloha.

Hlasování:

Pro: Jan Křen, Viktor Kobes, Josef Dušek

Proti: nikdo

Zdržel se: nikdo

Zápis vypracoval Ing, Jan Křen, předseda výboru

V Praze dne 8.12.2021

Mgr. Daniel Jankanič, advokát

Městský soud v Praze

Spálená 2

112 16 Praha 2

DATOVOU SCHRÁNKOU: snkabbbm

V Praze dne 10. 11. 2021

Žalobce: R. G. nar. _____, trvale bytem: _____, Slovenská rep.

Právně zastoupen: Mgr. Danielem Jankaničem, advokátem ČAK s ev. č. 15942, se sídlem kanceláře: Lazarská 11/6, 120 00 Praha 2

Žalovaný: Magistrát hl. m. Prahy, se sídlem: Mariánské nám. 2/2, 110 01 Praha 1

Žaloba proti rozhodnutí správního orgánu.

Návrh na přiznání odkladného účinku žaloby

Přílohy: Plná moc právního zástupce
Osvědčení o registraci právního zástupce k DPH
dále dle textu

Soudní poplatek bude uhrazen k výzvě soudu.

I.

Žalobce je **vlastníkem pozemků parc. č. 627** (zastavěná plocha a nádvoří, o výměře 148 m²) a **628/1** (zahradu, o výměře 370 m²), nacházejících se v katastrálním území Velká Chuchle, obec Praha.

Žalobce je z toho důvodu účastníkem územního řízení vedeného u Úřadu městské části Praha 16 pod sp. zn. 023860/17/OVDŽP/Čr ve věci záměru „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) - Černošice (mimo), varianta nadjezd“ Praha 5 - Velká Chuchle“, a to podle ustanovení § 85 odst. 2 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění (dále jen „**stavební zákon**“).

Žalobce napadl dne 10.12.2021 odvoláním rozhodnutí **Úřadu Městské části Praha 16 ze dne 8.11.2019, čj. 011150/19/OVDŽP, sp. zn. 023860/17/OVDŽP/Čr** (dále jen „**Prvostupňové rozhodnutí**“), kterým stavební úřad vydal rozhodnutí o umístění stavby pro záměr nazvaný „Optimalizace trati Praha Smíchov

(mimo – Černošice (mimo), varianta nadjezd“ Praha 5 – Velká Chuchle.

Přílohy:

- Příloha 1: Rozhodnutí Úřadu Městské části Praha 16 ze dne 8.11.2019, čj. 011150/19/OVDŽP, sp. zn. 023860/17/OVDŽP/Čr
- Příloha 2: Odvolání žalobce proti Prvostupňovému rozhodnutí
- Příloha 2.1: Doručenko k podanému odvolání

II.

Dne 31.8.2021 vydal Žalovaný rozhodnutí sp. S-MHMP 618575/2020/STR, č.j. MHMP 1189353/2021 (dále jen „**Napadené rozhodnutí**“), kterým:

- **Výrokem I.** – rozhodl, že odvolání Spolku ochránců životního prostředí Velká Chuchle, z.s. se jako nepřípustné zamítá.
- **Výrokem II.** – rozhodl, že odvolání V. B., R. G., H. I., J. K., M. M., V. M., M. M., D. M., P. N., V. P., D. V., R. V. a V. W. se zamítají a Prvostupňové rozhodnutí se potvrzuje.

Přílohy:

- Příloha 3: Rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 31.8.2021, sp. zn. S-MHMP 618575/2020/STR, č.j. MHMP 1189353/2021

Žalobce je přesvědčen o tom, že **Napadené rozhodnutí je nezákonné.**

Nezákonnost Napadeného rozhodnutí je dána (i) jednak tím, že řízení, které předcházelo vydání Prvostupňového rozhodnutí i Napadeného rozhodnutí je zatíženo procesními vadami, (ii) dále tím, že žadatel o vydání územního rozhodnutí nepředložil veškeré podklady vyžadované právními předpisy k vydání požadovaného územního rozhodnutí pro daný záměr v dané věci a (iii) rovněž i tím, že Žalovaný se nesprávně vypořádal s argumentací Žalobce uvedenou v jeho odvolání.

Žalobce proto podává **proti výroku II. Napadeného rozhodnutí žalobu dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění.**

Vzhledem k tomu, že žalobce je účastníkem odvolacího řízení dle ustanovení § 27 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění, bylo mu Napadené rozhodnutí doručováno veřejnou vyhláškou – prostřednictvím úřední desky Žalovaného.

Napadené rozhodnutí bylo na úřední desce Žalovaného vyvěšeno dne 6.9.2021.

Podle ustanovení § 25 odst. 2 správního řádu se písemnost doručovaná veřejnou vyhláškou považuje za doručenu patnáctým dnem po vyvěšení. **Napadené rozhodnutí tudíž bylo Žalobci doručeno dne 21.9.2021.**

Podle § 72 odst. 1 soudního řádu správního činí lhůta pro podání správní žaloby proti rozhodnutí správního orgánu dva měsíce od doručení předmětného správního rozhodnutí.

V daném případě tedy lhůta pro podání správní žaloby končí dne 21.11.2021.

Tato správní žaloba proti Napadenému rozhodnutí je tedy podána včas, v zákonem stanovené lhůtě.

ŽALOBNÍ BODY

III.

Jednotlivé žalobní body uvádí Žalobce níže:

1. Podle § 86 odst. 4 stavebního zákona platí, že „*pokud žádost neobsahuje požadované náležitosti, stavební úřad vyzve žadatele k jejímu doplnění a řízení přeruší.*“

Ustanovení § 86 odst. 6 stavebního zákona pak stanoví: „*Obsahové náležitosti žádosti o vydání územního rozhodnutí a jejích příloh, včetně rozsahu a obsahu dokumentace pro vydání územního rozhodnutí, stanoví prováděcí právní předpis.*“

Tímto prováděcím právním předpisem je vyhláška č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb. Podle ustanovení § 1a odst. 1 dané vyhlášky je rozsah a obsah dokumentace nezbytné pro vydání rozhodnutí o umístění stavby stanoven v příloze č. 1 k vyhlášce (resp. v příloze č. 2 pro vydání rozhodnutí o umístění liniové stavby technické infrastruktury). Podle uvedených příloh musí být součástí dané dokumentace i **stanoviska vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury** (konkrétně „Stanoviska vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury k možnosti a způsobu napojení, vyznačená například na situačním výkrese“, resp. „Stanovisko vlastníka nebo provozovatele k podmínkám zřízení stavby, provádění prací a činností v dotčených ochranných a bezpečnostních pásmech podle jiných právních předpisů.“).

Žalobce opětovně upozorňuje, že daná podmínka nemohla být považována v daném řízení za splněnou, a to minimálně z důvodu **chybějícího stanoviska Městské části Praha – Velká Chuchle** coby vlastníka (správce) komunikace Na Mrázovce a Nad Dráhou s připojením záměru (nadjezdu) na dané komunikace.

Jak totiž bylo Žalovanému (a ostatně již i prvostupňovému orgánu) v průběhu předmětného územního řízení opakovaně vysvětlováno, příslušný orgán Městské části Velká Chuchle (která má být umístěním zamýšlené stavby nejvíce dotčena) nikdy neudělil souhlasné stanovisko k stavbě nadjezdu přes železniční trať Praha Smíchov – Řevnice – Beroun.

Naopak, je veřejně známo, že s variantou nadjezdu Městská část Velká Chuchle dlouhodobě nesouhlasí, když v souvislosti s řešením komunikačního propojení mezi ulicí Starochuchelskou a Mezichuchelskou preferuje tzv. variantu podjezdu, resp. tunelu.

Zastupitelstvo městské části Praha – Velká Chuchle již dne **24.2.2014** vydalo **usnesení č. 1/2014**, bod 1/2-2 v tomto znění: „**Zastupitelstvo městské části schvaluje, na základě doporučení výboru dopravy bezpečnosti ze dne 3.2.2014, doporučení výboru stavebního a územního plánu ze dne 19.2.2014, průběhu jednání s majiteli dotčených nemovitostí ve dnech 22.1 a 28.1.2014, průběhu jednání s přítomnými členy ZMČ dne 10.2.2014, průběhu veřejné schůze dne 12.2.2014 a výsledku ankety, k další projektové přípravě a k realizaci mimoúrovňového křížení ulice Starochuchelská s tratí ČD „variantu E TUNEL“ za předpokladu dodržení v příloze uvedených podmínek. Maximálně do 60 dnů bude ZMČ vyhlášeno místní referendum na téma podpory varianty E.**“

Zastupitelstvo městské části Praha – Velká Chuchle tedy v roce 2014 jednoznačně rozhodlo o podpoře varianty „TUNEL“, (která je stejného významu jako varianta podjezd), čímž mimo jiné fakticky **odmítlo variantu „nadjezd“**, která byla rovněž diskutována. Je zřejmé, že tímto zastupitelstvo pro starostu městské části stanovilo až do odvolání závazný pokyn, jak postupovat v záležitostech týkajících se mimoúrovňového křížení ulice Starochuchelská s tratí ČD.

Zastupitelstvo městské části Praha – Velká Chuchle dále vydalo dne 25.3.2019 usnesení č. 2/2019, bod 2/6-4: „**Zastupitelstvo městské části setrvává, na schváleném usnesení zastupitelstva č. 1/2014 ze dne 24.2.2014 (bod 1/2-2) s tím, že pouze mění původní text „variantu E TUNEL“ na „variantu PODJEZD“ a ruší poslední větu usnesení v celém znění.**“ Jak již ale bylo uvedeno výše, **varianta Tunel, je co do podstaty stejného významu jako varianta podjezd.**

Svým usnesením ze dne 25.3.2019 tak zastupitelstvo MČ Praha – Velká Chuchle potvrdilo, že se nic nezměnilo na tom, že zastupitelstvo MČ Praha – Velká Chuchle jednoznačně odmítá variantu nadjezd, a že dané stanovisko trvalo po celou dobu od vydání původního usnesení č. 1/2014 až do dnešního dne.

K důkazu:

- Usnesení zastupitelstva MČ Praha – Velká Chuchle č. 1/2014, ze dne 24.2.2014 – daný důkaz je součástí správního spisu jako příloha č. 2 odvolání žalobce
- Usnesení zastupitelstva MČ Praha – Velká Chuchle č. 2/2019, ze dne 25.3.2019 – daný důkaz je součástí správního spisu jako příloha č. 3 odvolání žalobce

Prvostupňový orgán v Prvostupňovém rozhodnutí uvedl, že Městská část Praha – Velká Chuchle na jednáních v průběhu roku 2017 vyslovila souhlas s variantou „Nadjezd“, přestože to není pravda. Žalobce pořád neví, na základě čeho to vlastně prvostupňový orgán konstatoval, když správní spis neobsahuje žádný takový dokument o souhlasu MČ Praha – Velká Chuchle s variantou nadjezd (s výjimkou souhlasů starosty MČ Praha – Velká Chuchle ze dne 22.11.2017, resp. 19.3.2018 – k tomu ale viz dále). V tomto ohledu trpí Prvostupňové rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti.

Žalobce na tyto nesrovnalosti upozorňoval Žalovaného i ve svém odvolání. Odvolací orgán ovšem tyto argumenty žalobce odignoroval a svým potvrzujícím rozhodnutím fakticky nekriticky převzal i výše uvedenou argumentaci prvostupňového orgánu, důsledkem čeho je nepřezkoumatelným i Napadené rozhodnutí.

Dne 22.11.2017 bylo vydáno souhlasné stanovisko tehdejšího starosty MČ Praha – Velká Chuchle, pana Stanislava Fresla (dále též jen „**Stanovisko z roku 2017**“), který se v něm vyjádřil k projektové dokumentaci za účelem vydání územního rozhodnutí v příslušném územním řízení tak, že Městská část Praha - Velká Chuchle „**nemá k předložené projektové dokumentaci žádné připomínky**“.

Dne 19.3.2018 pak vydal pan Stanislav Fresl jako zástupce MČ Praha – Velká Chuchle (coby vlastníka a správce pozemní komunikace Na Mrázovce a Nad Dráhou) další souhlasné stanovisko ve věci „Připojení komunikačního propojení (nadjezd) Starochuchelská – Mezichuchelská“ (dále též jen „**Stanovisko z roku 2018**“), ve kterém obdobně jako v předchozím Stanovisku z roku 2017 uvedl, že „**MČ Velká Chuchle s navrženým připojením souhlasí bez připomínek**“.

Na daná Stanoviska z roku 2017, resp. z roku 2018 odkazoval i prvostupňový orgán v Prvostupňovém rozhodnutí a jsou součástí správního spisu.

K důkazu:

- Stanovisko ze dne 22.11.2017 ve věci „Vyjádření k projektové dokumentaci za účelem vydání územního rozhodnutí“ - daný důkaz je součástí správního spisu jako příloha č. 4 odvolání žalobce
- Stanovisko ze dne 19.3.2018 ve věci „Připojení komunikačního propojení (nadjezd) Starochuchelská – Mezichuchelská“ - daný důkaz je součástí správního spisu jako příloha č. 5 odvolání žalobce

Teprve udělení daných souhlasných stanovisek umožnilo Správě železniční dopravní cesty, státní organizace, Stavební správa západ, IČO: 70994234, ve smyslu přílohy č. 1 k vyhlášce č. 503/2006 Sb. podat kompletní návrh na vydání územního rozhodnutí ohledně záměru „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) - Černošice (mimo), varianta nadjezd“, vzhledem k tomu, že daná stanoviska byla povinnými přílohami k této žádosti. Je proto nutno zdůraznit, že usnesení zastupitelstva MČ Praha – Velká Chuchle z roku 2014 je **nepochybně projevem**, kterým si zastupitelstvo Městské části Velká Chuchle ve smyslu § 84 odst. 4 zák. č. 128/200 Sb., o obcích (dále též jen „**obecní zřízení**“) **vyhradilo pravomoc rady obce vykonávané starostou podle § 99 odst. 2 obecního zřízení, a ten tudíž nebyl oprávněn v dané záležitosti jednat v rozporu s vůlí zastupitelstva**, což ostatně potvrzuje i judikatura.

Podle rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 24.7.2009, sp. zn. 23 Cdo 3826/2007 platí, že: „Zákon tedy přímo nestanovuje, jakým způsobem zastupitelstvo obce výhradu podle § 84 odst. 4 zákona o obcích musí učinit. (...) Kromě toho je možné za vyhrazení pravomoci podle § 84 odst. 4 zákona o obcích považovat i samotné rozhodnutí zastupitelstva obce o otázce spadající do samostatné působnosti obce, která jinak spadá do pravomoci rady obce, resp. starosty. Konkrétní otázku, kterou zastupitelstvo obce na svém zasedání projednalo a rozhodlo o ní usnesením, a to i bez předchozího samostatného rozhodnutí o vyhrazení pravomoci k rozhodování o takové otázce, je třeba považovat za otázku vyhrazenou k rozhodování zastupitelstvem obce. Znamená to nikoli vyhrazení rozhodování o všech obdobných záležitostech (kupř. o uzavírání všech smluv o dílo), ale pouze rozhodování o jedné konkrétní záležitosti. Projednáním a schválením určité záležitosti na zasedání

*zastupitelstva obce tak zastupitelstvo obce vyjadřuje svůj zájem o dané věci rozhodovat v plném jejím rozsahu.*¹

Vzhledem k tomu, že předmětné Usnesení MČ Praha – Velká Chuchle z roku 2014 nebylo revokováno a co do svého významu nebylo ani změněno, **pak musí platit, že jak Stanovisko z roku 2017, tak i Stanovisko z roku 2018**, kterými bývalý starosta pan Stanislav Fresl záměr umístění stavby nadjezdu fakticky podpořil, **neměla žádnou oporu** v usnesení zastupitelstva Městské části Praha - Velká Chuchle, naopak tato Stanoviska **byla v přímém rozporu s daným usnesením zastupitelstva** Městské části Praha - Velká Chuchle. K Stanovisku z roku 2017, ani k Stanovisku z roku 2018 tedy **nemůže a ani nemohlo být vůbec přihlíženo**.

*„Poněvadž starosta obce nemůže (ohledně základních náležitostí, případně i dalších náležitostí právního úkonu, pokud takovou vůli projevilo zastupitelstvo obce) nijak ‚dotvářet‘ či ‚pozměňovat‘ projevenou (a dosud navenek v rámci právního úkonu obce formálně právně nevyjádřenou) vůli zastupitelstva obce, která (jako jediná) je relevantní pro vznik, změnu či zánik příslušného právního vztahu, pak právní úkon, který starosta obce učinil, aniž by tím vyjádřil vůli zastupitelstva své obce, je ve smyslu § 41 odst. 2 zákona o obcích od samého počátku absolutně neplatný.“*²

V kontextu právní úpravy pak žadatel nebyl bez souhlasného stanoviska Zastupitelstva Městské části Praha – Velká Chuchle vůbec oprávněn podat žádost o vydání předmětného územního rozhodnutí ve vztahu k předkládanému záměru Nadjezd.

Náležitosti žádosti o vydání územního rozhodnutí v územním řízení ve smyslu přílohy č. 1 k vyhlášce č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, v platném znění, tudíž nebyly splněny.

Žalobce opakovaně upozorňuje, že podle § 86 odst. 4 stavebního zákona platí, že „*pokud žádost neobsahuje požadované náležitosti, stavební úřad vyzve žadatele k jejímu doplnění a řízení přeruší.*“ Nedojde-li k odstranění vad žádosti, musí být správním orgánem vydáno usnesení o zastavení řízení.

Vzhledem k tomu, že k Stanoviskům z roku 2017 a 2018, vydaným bývalým starostou, panem Stanislavem Freslem, **nelze přihlížet, když tato nevyjadřovala platně vůli Městské části Praha – Velká Chuchle, nemohlo na ně být prvostupňovým orgánem ani odkazováno a prvostupňový orgán tak ani nemohl žádosti žadatele o vydání územního rozhodnutí vyhovět, když tato neobsahovala veškeré náležitosti/přílohy stanovené (požadované) právními předpisy.**

Žalobce na tyto procesní nedostatky upozorňoval i ve svém odvolání. Odvolací orgán ovšem tyto argumenty Žalobce doslova odignoroval, když na str. 7 Napadeného rozhodnutí konstatoval, že:

1 Dostupné zde:

http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/B0C99172B0784615C1257A4E0068904C?openDocument&Highlight=0.

2 Viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28.1.2015, sp. zn. 30 Cdo 3328/2014 (dostupný zde: http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/5BF69D88AEB69FC2C1257DF1003571C2?openDocument&Highlight=0.null,) a obdobně též kupříkladu rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 24.6.2009, sp. zn. 30 Cdo 2064/2008 či rozsudek ze dne 31.5.2011, sp. zn. 30 Cdo 4255/2009.

„Správním orgánům nepřísluší posuzovat, zda starosta městské části postupoval v souladu či v rozporu s usnesením zastupitelstva, uvedené je vnitřní záležitostí městské části.“

Žalovaný jako odvolací orgán se tedy vůbec nevypořádal s podstatou uvedené odvolací argumentace Žalobce, a to, že v daném případě MČ Praha – Velká Chuchle jako vlastník dopravní infrastruktury předkladateli záměru své stanovisko nikdy nesdělila, když k Stanovisku z roku 2017 a 2018 nelze přihlížet, neboť se nejednalo o řádně projevenou vůli vlastníka dopravní infrastruktury. Bývalý starosta Fresl totiž nemohl sám za Městkou část Praha – Velká Chuchle vůbec vydat stanovisko podporující záměr nadjezdu.

Tím, že se Žalovaný (stejně jako prvostupňový orgán) s **uvedenými námitkami Žalobce de facto vůbec nevypořádal**, zatížil tím Napadené rozhodnutí závažnou vadou **nepřezkoumatelnosti**. I z tohoto důvodu by proto mělo být Napadené rozhodnutí zrušeno.

Jednalo se o klíčovou odvolací námitku Žalobce, proto měl Žalovaný jejímu vypořádání věnovat náležitou pozornost. To se ale nestalo. Odkazy Žalovaného na rozsudek NSS č.j. 2 Azs 179/2017 – 38 nejsou na místě, neboť Žalobce nemá nepřiměřené požadavky na vypořádání jeho odvolací námítky. Žalobce požadoval (a i nadále požaduje) pouze to, aby se správní orgány zabývali podstatou jeho argumentace, což se doposud nestalo, neboť Žalovaný (stejně jako prvostupňový orgán) se podstatou argumentace Žalobce **odmítl zabývat**.

V této souvislosti nelze souhlasit ani s argumentem Žalovaného o vznesení námítky nedostatku stanoviska MČ Praha – Velká Chuchle po uplynutí koncentrační lhůty. Jak je zřejmé z textu příložených námítek, žalobce na nedostatky stanovisek MČ Praha – Velká Chuchle upozorňoval již 10.4.2019.

K důkazu:

- Příloha 4: Námitky žalobce ze dne 10.4.2019
- Příloha 4.1: Doručení k podaným námitkám

Navíc platí, že i kdyby žalobce ve svém odvolání vznesl takové odvolací námitky, které před vydáním územního rozhodnutí vůbec nezazněly, nic by to neměnilo na povinnosti odvolacího orgánu takové námitky v rozhodnutí o odvolání vypořádat.

Ze všech výše uvedených důvodů k tomuto prvnímu žalobnímu bodu je zřejmé, že Napadené rozhodnutí **nesprávné a nezákonné** a mělo by být správním soudem **zrušeno**.

2. Žalobce i nadále trvá na tom, že vzhledem k povaze záměru – silničního nadjezdu – **měl žadatel v souvislosti se zamýšleným záměrem umístění stavby nadjezdu nejdříve (tj. ještě před podáním žádosti o vydání územního rozhodnutí) splnit své povinnosti dle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí**, tj. především příslušnému orgánu předložit oznámení záměru stavby dle § 6 a násl. zákona č. 100/2001 Sb. o posuzování vlivů na životní prostředí.

V této souvislosti je nutno si uvědomit, že s účinností od 28.11.2018 byla nařízením Rady hlavního města Prahy č. 15/2018 nově vyhlášena přírodní rezervace Chuchelské háje, coby zvláště chráněné území. Dotčené území ovšem bylo zvláště chráněným územím i předtím.

Část zamýšleného záměru ale má zasahovat do daného zvláště chráněného území.

Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 100/2001 Sb., jsou předmětem posouzení vlivů na životní prostředí i **podlimitní záměry, které dosáhnou alespoň 25 % příslušné limitní hodnoty**, nacházející se ve zvláště chráněném území nebo jeho ochranném pásmu podle zákona o ochraně přírody a krajiny a příslušný úřad stanoví, že budou podléhat zjišťovacímu řízení; tyto záměry podléhají posouzení vlivů záměru na životní prostředí, pokud se tak stanoví ve zjišťovacím řízení.

Žalovaný v Napadeném rozhodnutí (stejně jako i předtím prvostupňový orgán) nerozporuje, že daný záměr by vzhledem k svému umístění u zvláště chráněného území měl teoreticky spadat pod ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 100/2001 Sb. **Dle názoru Žalovaného ale vzhledem k délce komunikace záměr nepřesahuje zákonný limit 500 m** (když má podle Žalovaného i prvostupňového orgánu délku jen **425 metrů**).

S argumentem Žalovaného, že délka záměru nepřesahuje 500 m, Žalobce i nadále nesouhlasí. Zamýšlená délka nového postaveného úseku pozemní komunikace, vč. v této souvislosti nezbytně upravovaných úseků stávajících pozemních komunikací, v součtu nepochybně **přesáhnou délku 500 m** (což odpovídá 25 % zákonného 2km limitu), přičemž reálná i odhadovaná dopravní denní intenzita několikanásobně přesahuje zákonem stanovený limit 1000 vozidel/24 hodin.

Celý problém s deklarovanou délkou nové komunikace „425 metrů“ tkví pouze v tom, že žadatel při předkládání záměru uvedl účelově danou hodnotu délky části záměru, aniž by vzal v úvahu délky dalších souvisejících komunikací, které bude nutno v souvislosti s realizací záměru upravovat (tyto další, žadatelem účelově opomenuté, části komunikací ovšem v součtu nepochybně přesahují délku 75 metrů).

Žalovaný danou argumentaci žadatele akceptoval, když konstatoval, že rozhodný limit pro podlimitní záměry 500 m se vztahuje pouze k **té části stavby, která je novostavbou**.

S tímto závěrem (že pro účely posouzení limitu nutno brát do úvahy pouze úsek novostavby) Žalobce nesouhlasí.

Daný argument Žalovaného neodpovídá smyslu a účelu právní úpravy, neboť bezdůvodně opomíjí nutnost provedení rozsáhlejších úprav u stávajících úseků pozemních komunikací, které budou muset být v souvislosti s novostavbou zkapacitněny a stavebně upraveny, a to zcela zásadním způsobem (to platí zejména pro komunikaci na ulici Nad Drahou).

Všechny tyto úseky tak budou tvořit s nadjezdem jeden funkční celek a je proto logické, že by měly být taky pro účely posuzování záměru z pohledu zákonných limitů dle zákona č. 100/2001 Sb. vnímány jako celek.

S ohledem na faktické poměry v území je nepochybné, že jen **stavební úpravy stávající komunikace v ulici Nad Drahou budou muset být provedeny ve vztahu k úseku komunikace delšímu než 75 metrů.**

V součtu tedy v daném případě nepochybně dojde k realizaci záměru, jehož délka překračuje zákonný limit 500 metrů. Žalovaný tedy uvedenou odvolací námitku žalobce neposoudil správně.

Ať už měl být záměr „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) - Černošice (mimo), varianta nadjezd“ posuzován pro účely posouzení vlivů na životní prostředí spolu se souvisejícím záměrem „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) - Černošice (mimo)“, či nikoli (ačkoli je Žalobce toho názoru, že oba tyto záměry musely být, ať už spolu, nebo každý zvlášť, nepochybně posuzovány v režimu dle zákona č. 100/2001 Sb.), je nepochybné, že žadatel se svým postupem **dopustil nepřípustného parcelování záměru (tzv. „salámová metoda“³)**, a to jen proto, aby se vyhnul nutnosti posuzování záměru „nadjezdu“ z pohledu jeho vlivů na životní prostředí.

Žadatel si totiž nepochybně musel být vědom toho, že z pohledu negativních vlivů na životní prostředí je varianta „podjezd“ resp. tunel“ méně zatěžující než žadatelem preferovaná varianta „nadjezd“, a že tudíž by pro něj kvůli tomu byl problém získat kladné stanovisko EIA k záměru „nadjezdu“.

Žadateli navíc byl známo i to, že diskuse nad otázkou „podjezd nebo nadjezd“ trvá ve Velké Chuchli již více než 10 let, přičemž ale výrazná většina občanů Velké Chuchle **není nakloněna řešení spočívajícímu ve stavbě nadjezdu.**

Žalovaný svým Napadeným rozhodnutím (stejně jako prvostupňový orgán v Prvostupňovém rozhodnutí) toto nepřípustné parcelování záměru aproboval.

Žalobce trvá na svém názoru, že vzhledem k výše uvedenému měl žadatel podle ustanovení § 6 odst. 2 zákona č. 100/2001 Sb. povinnost předložit oznámení daného podlimitního záměru zákonem stanoveným způsobem. Žadatel ale dané povinnosti dle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí nikdy nesplnil a **proces EIA (podáním oznámení) ve vztahu k záměru „Nadjezdu“ nikdy nezahájil.**

Prvostupňové rozhodnutí tak nemohlo být vydáno už jenom z toho důvodu, že jeho vydání nepředcházelo proces EIA (a to v žádné z jeho částí) ve vztahu k záměru „nadjezdu“, byť tomu tak mělo být. Tím spíše pak dané Prvostupňové rozhodnutí nemohlo být potvrzeno Napadeným rozhodnutím odvolacího orgánu jako věcně správné.

V předmětné věci tak **nebyly splněny podmínky pro vydání Prvostupňového rozhodnutí, a to z důvodu na straně žadatele. Jednalo se přitom o neodstranitelnou překážku správního řízení. Žalovaný proto měl Prvostupňové rozhodnutí bez dalšího zrušit, což ale neučinil.**

³ Jedná se o metodu vymezení záměrů spočívající v předložení pouze určitých, méně problematických částí celkového záměru, a to za účelem vyhnout se povinnosti podrobit předkládaný záměr posouzení procesem EIA. Účelovou snahu, která spočívá ve fragmentaci záměrů směřující k obcházení zákona, je nutné kvalifikovat jako nelegální a zákonu odporující. K tomu podrobněji viz relevantní judikaturu SDEU, např. rozhodnutí ve věci C-392/96 (body 76 a 82); C-142/07; či C-275/09 (bod 36)

Vzhledem k uvedenému by proto mělo být Napadené rozhodnutí jako nezákonné zrušeno.

3. Žalobce trvá i nadále na tom, že provedení zamýšlených staveb povede k zvýšení již tak dost vysoké hlučnosti z dopravy v stavbou postižené lokalitě, když krom hlukových emisí vytvářených železniční dopravou přibude ještě i zvýšená hlučnost ze silniční dopravy.

Nelze opomenout, že v obou případech (jak železniční, tak silniční dopravy) lze v důsledku provedení zamýšlených změn důvodně očekávat značné zvýšení intenzity dopravy. To vše povede k překračování hygienických limitů pro hluk i prašnost ve vztahu k pozemkům žalobce (i dalších dotčených účastníků řízení) v zasažené lokalitě, výraznému snížení komfortu bydlení a výraznému zhoršení životního prostředí, což bude mít nepochybně za následek zásah do práva **nerušeného užívání** předmětu vlastnictví Žalobce.

Žalovaný se v Napadeném rozhodnutí s uvedenou odvolací námitkou Žalobce dostatečně nevypořádal.

IV.

S ohledem na výše uvedené je žalobce přesvědčen, že **Napadené rozhodnutí** (a ostatně i Prvostupňové rozhodnutí) je **nezákonné**.

Žalobce proto navrhuje, aby nadepsaný soud **napadené rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 31.8.2021, sp. zn. S-MHMP 618575/2020/STR, č.j. MHMP 1189353/2021, jakož i prvostupňové rozhodnutí Úřadu Městské části Praha 16 ze dne 8.11.2019, čj. 011150/19/OVDŽP, sp. zn. 023860/17/OVDŽP/Čr, zrušil** a žalobci přiznal nárok na náhradu nákladů řízení včetně DPH.

V.

Návrh na přiznání odkladného účinku žaloby

Žalobce nadto považuje důsledky napadeného rozhodnutí za natolik zásadní, že je nucen krom jeho přezkumu požádat nadepsaný soud rovněž o **přiznání odkladného účinku této žalobě**.

Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Žalobce má za to, že jsou splněny všechny podmínky ve smyslu ustanovení § 73 odst. 2 soudního řádu správního pro to, aby byl dané žalobě odkladný účinek přiznán.

Žalobce je přesvědčen o tom, že újma způsobená účinky napadeného rozhodnutí (potažmo účinky prvostupňového rozhodnutí, které žalobce napadl odvoláním, o němž rozhodoval žalovaný), je nepoměrně větší, než újma, která by hypoteticky mohla vzniknout třetím osobám tím, že by byl žalobě přiznán odkladný účinek a že by bylo vyčkáno meritorního rozhodnutí v této věci nadepsaným soudem.

Žalobce již výše uvedl, že považuje důsledky napadeného rozhodnutí za velice zásadní pro jeho život, vzhledem k tomu, že Napadené rozhodnutí umožňuje žadateli požadovat vydání stavebního povolení

na realizaci nadjezdu, který by v případě řádně vedeného správního řízení, kterému by předcházelo řízení EIA, nikdy nebyl vydán. Stavba nadjezdu neodpovídá trendům minimalizace zásahů do životního prostředí a upřednostňování méně invazivních zásahů do životního prostředí. Kvalita bydlení bude dramaticky snížena vybudování monstrózního betonového objektu jen pár metrů před okny Žalobce.

Žalobce je přesvědčen, že na rozdíl od újmy, která by mu vznikla postavením betonového nadjezdu **nebude žádná třetí osoba dotčena tím, že bude vyčkáno konečného meritorního rozhodnutí soudu o této žalobě.**

Odkladný účinek napadeného rozhodnutí určitě nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem, právě naopak. Je nutné si uvědomit, že úsilí žalobce a celá správní žaloba směřuje k tomu, aby byla zajištěna ochrana životního prostředí v lokalitě v co nejširším možném rozsahu, při současném jiném vhodném řešení dopravní situace v lokalitě.

Z výše uvedeného má žalobce za to, že **jsou u něj splněny podmínky § 73 odst. 2 soudního řádu správního proto, aby soud přiznal této žalobě odkladný účinek, neboť by výkon napadeného rozhodnutí (ve spojení s rozhodnutím orgánu prvního stupně) znamenal pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a protože odkladný účinek napadeného rozhodnutí nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.**

Žalobce z těchto důvodů navrhuje, aby nadepsaný soud v souladu s ustanovením § 73 odst. 2 soudního řádu správního **přiznal žalobě odkladný účinek.**

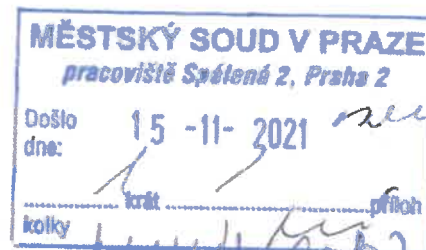
Mgr. Daniel Jankanič, advokát

v plné moci Romana Gabala

Městský soud v Praze

Spálená 2

112 16 Praha 2

Praha dne 12.11.2021

Žalobce:

M. M., nar. ,
Praha 16 – Velká Chuchle

, bydliště: Starolázeňská ,

Žalovaný:

Magistrát hl. m. Prahy, se sídlem: Mariánské nám. 2/2, 110 01 Praha 1

Žaloba proti rozhodnutí správního orgánu

Návrh na přiznání odkladného účinku žaloby

14 A 120/2021
LUSTRUM
16.11.2021

Soudní poplatek bude uhrazen k výzvě soudu.

I.

Jsem **vlastník** pozemků parcelní č. 629 (zastavěná plocha) vč. nemovitosti č.p. 274 a parcelní č. 630 (zahrada), nacházejících se v katastrálním území Velká Chuchle, obec Praha.

Z tohoto důvodu jsem účastníkem územního řízení vedeného u Úřadu MČ Praha 16 pod sp. zn. 023860/17/OVDŽP/Čr ve věci záměru „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) - Černošice (mimo), varianta nadjezd“ Praha 5 - Velká Chuchle“, a to podle ustanovení § 85 odst. 2 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění (dále jen „**stavební zákon**“).

Napadl jsem odvoláním rozhodnutí Úřadu MČ Praha 16 ze dne 8.11.2019, č.j. 011150/19/OVDŽP, sp. zn. 023860/17/OVDŽP/Čr (dále jen „**Prvostupňové rozhodnutí**“), kterým stavební úřad vydal rozhodnutí o umístění stavby pro záměr nazvaný „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo – Černošice (mimo), varianta nadjezd“ Praha 5 – Velká Chuchle.

II.

Dne 31.8.2021 vydal Žalovaný rozhodnutí sp. S-MHMP 618575/2020/STR, č.j. MHMP 1189353/2021 (dále jen „**Napadené rozhodnutí**“), kterým:

- **Výrokem I.** – rozhodl, že odvolání Spolku ochránců životního prostředí Velká Chuchle, z.s. se jako nepřipustné zamítá.
- **Výrokem II.** - rozhodl, že odvolání V. B., R., G., H., J., K., M., M., V., M., M., M., D., M., P., N., V., P., D., V., R., V. a V. W. se zamítají a Prvostupňové rozhodnutí se potvrzuje.

Jsem přesvědčen o tom, že Napadené rozhodnutí je **nezákonné**.

Nezákonnost Napadeného rozhodnutí je dána (i) jednak tím, že řízení, které předcházelo

vydání Prvostupňového rozhodnutí i Napadeného rozhodnutí je zatíženo procesními vadami, (ii) dále tím, že žadatel o vydání územního rozhodnutí nepředložil veškeré podklady vyžadované právními předpisy k vydání požadovaného územního rozhodnutí pro daný záměr v dané věci a (iii) rovněž i tím, že Žalovaný se nesprávně vypořádal s mou argumentací uvedenou v mém odvolání.

Proto podávám proti výroku II. Napadeného rozhodnutí žalobu dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění.

Vzhledem k tomu, že jsem účastníkem odvolacího řízení dle ustanovení § 27 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění, mi bylo Napadené rozhodnutí doručováno veřejnou vyhláškou – prostřednictvím úřední desky Žalovaného.

Napadené rozhodnutí bylo na úřední desce Žalovaného vyvěšeno dne 6.9.2021.

Podle ustanovení § 25 odst. 2 správního řádu se písemnost doručovaná veřejnou vyhláškou považuje za doručenu patnáctým dnem po vyvěšení. **Napadené rozhodnutí mi tudíž bylo doručeno dne 21.9.2021.**

Podle § 72 odst. 1 soudního řádu správního činí lhůta pro podání správní žaloby proti rozhodnutí správního orgánu dva měsíce od doručení předmětného správního rozhodnutí.

V daném případě tedy lhůta pro podání správní žaloby končí dnem 21.11.2021.

Tato správní žaloba proti Napadenému rozhodnutí je tedy podána včas, v zákonem stanovené lhůtě.

ŽALOBNÍ BODY

III.

Jednotlivé žalobní body uvádí Žalobce níže:

1. Podle § 86 odst. 4 stavebního zákona platí, že *„pokud žádost neobsahuje požadované náležitosti, stavební úřad vyzve žadatele k jejímu doplnění a řízení přeruší.“*

Ustanovení § 86 odst. 6 stavebního zákona pak stanoví: *„Obsahové náležitosti žádosti o vydání územního rozhodnutí a jejích příloh, včetně rozsahu a obsahu dokumentace pro vydání územního rozhodnutí, stanoví prováděcí právní předpis.“*

Tímto prováděcím právním předpisem je vyhláška č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb. Podle ustanovení § 1a odst. 1 dané vyhlášky je rozsah a obsah dokumentace nezbytné pro vydání rozhodnutí o umístění stavby stanoven v příloze č. 1 k vyhlášce (resp. v příloze č. 2 pro vydání rozhodnutí o umístění liniové stavby technické infrastruktury). Podle uvedených příloh musí být součástí dané dokumentace i **stanoviska vlastníků** veřejné dopravní a technické infrastruktury (konkrétně „Stanoviska vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury k možnosti a způsobu napojení, vyznačená například na situačním výkrese“, resp. „Stanovisko vlastníka nebo provozovatele k podmínkám zřízení stavby, provádění prací a činností v dotčených ochranných a bezpečnostních pásmech podle jiných právních předpisů.“).

Žalobce opětovně upozorňuje, že daná podmínka nemohla být považována v daném řízení za splněnou, a to minimálně z důvodu **chybějícího stanoviska MČ Praha – Velká Chuchle** coby vlastníka (správce) komunikace Na Mrázovce a Nad Drahou s připojením záměru (nadjezdu) na dané komunikace.

Jak totiž bylo Žalovanému (a ostatně již i prvostupňovému orgánu) v průběhu předmětného územního řízení opakovaně vysvětlováno, příslušný orgán MČ Velká Chuchle (která má být umístěním zamýšlené stavby nejvíce dotčena) nikdy neudělil souhlasné stanovisko k stavbě nadjezdu přes železniční trať Praha Smíchov – Řevnice – Beroun.

Naopak, je dlouhodobě veřejně známo, že s variantou nadjezdu MČ Velká Chuchle dlouhou dobu nesouhlasí, když v souvislosti s řešením komunikačního propojení mezi ulicí Mezichuchelskou a Starochuchelskou preferuje tzv. variantu podjezd, resp. tunel.

Zastupitelstvo MČ Praha – Velká Chuchle již dne 24.2.2014 vydalo usnesení č. 1/2014, bod 1/2-2 v tomto znění: ***„Zastupitelstvo městské části schvaluje, na základě doporučení výboru dopravy bezpečnosti ze dne 3.2.2014, doporučení výboru stavebního a územního plánu ze dne 19.2.2014, průběhu jednání s majiteli dotčených nemovitostí ve dnech 22.1 a 28.1.2014, průběhu jednání s přítomnými členy ZMČ dne 10.2.2014, průběhu veřejné schůze dne 12.2.2014 a výsledku ankety, k další projektové přípravě a k realizaci mimoúrovňového křížení ulice Starochuchelská s tratí ČD „variantu E TUNEL“ za předpokladu dodržení v příloze uvedených podmínek. Maximálně do 60 dnů bude ZMČ vyhlášeno místní referendum na téma podpory varianty E.“***

Zastupitelstvo MČ Praha – Velká Chuchle tedy v roce 2014 jednoznačně rozhodlo o podpoře varianty „TUNEL“, (která je stejného významu jako varianta podjezd), čímž mimo jiné fakticky odmítlo variantu „nadjezd“, která byla rovněž diskutována. Je zřejmé, že tímto zastupitelstvo pro starostu městské části stanovilo až do odvolání závazný pokyn, jak postupovat v záležitostech týkajících se mimoúrovňového křížení ulice Starochuchelská s tratí ČD.

Zastupitelstvo MČ Praha – Velká Chuchle dále vydalo dne 25.3.2019 usnesení č. 2/2019, bod 2/6-4: ***„Zastupitelstvo městské části setrvává, na schváleném usnesení zastupitelstva č. 1/2014 ze dne 24.2.2014 (bod 1/2-2) s tím, že pouze mění původní text „variantu E TUNEL“ na „variantu PODJEZD“ a ruší poslední větu usnesení v celém znění.“*** Jak již ale bylo uvedeno výše, varianta Tunel, je co do podstaty stejného významu jako varianta podjezd.

Svým usnesením ze dne 25.3.2019 tak zastupitelstvo MČ Praha – Velká Chuchle potvrdilo, že se nic nezměnilo na tom, že zastupitelstvo MČ Praha – Velká Chuchle jednoznačně odmítá variantu nadjezd, a že dané stanovisko trvalo po celou dobu od vydání původního usnesení č. 1/2014 až do dnešního dne.

Důkaz:

- Usnesení zastupitelstva MČ Praha – Velká Chuchle č. 1/2014, ze dne 24.2.2014 – daný důkaz je součástí správního spisu
- Usnesení zastupitelstva MČ Praha – Velká Chuchle č. 2/2019, ze dne 25.3.2019 – daný důkaz je součástí správního spisu

Prvostupňový orgán v Prvostupňovém rozhodnutí uvedl, že MČ Praha – Velká Chuchle na jednáních v průběhu roku 2017 vyslovila souhlas s variantou „Nadjezd“, přestože to není pravdivé tvrzení. Žalobce pořád neví, na základě čeho to vlastně prvostupňový orgán konstatoval, když správní spis neobsahuje žádný takový dokument o souhlasu MČ Praha – Velká Chuchle s variantou nadjezd (s výjimkou souhlasů starosty MČ Praha – Velká Chuchle

ze dne 22.11.2017, resp. 19.3.2018 – k tomu ale viz níže). V tomto ohledu trpí Prvostupňové rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti.

Žalobce na tyto nesrovnalosti upozorňoval Žalovaného i ve svém odvolání. Odvolací orgán ovšem tyto argumenty žalobce ignoroval a svým potvrzujícím rozhodnutím fakticky nekriticky převzal i výše uvedenou argumentaci prvostupňového orgánu, důsledkem čeho je nepřezkoumatelným i Napadené rozhodnutí.

Dne 22.11.2017 bylo vydáno souhlasné stanovisko tehdejšího starosty MČ Praha – Velká Chuchle, pana **Stanislava Fresla** (dále též jen „**Stanovisko z roku 2017**“), který se v něm vyjádřil k projektové dokumentaci za účelem vydání územního rozhodnutí v příslušném územním řízení tak, že Městská část Praha – Velká Chuchle „**nemá k předložené projektové dokumentaci žádné připomínky**“.

Dne 19.3.2018 pak vydal pan Stanislav Fresl jako zástupce MČ Praha – Velká Chuchle (coby vlastníka a správce pozemní komunikace Na Mrázovce a Nad Dráhou) další souhlasné stanovisko ve věci „Připojení komunikačního propojení (nadjezd) Starochuchelská – Mezichuchelská“ (dále též jen „**Stanovisko z roku 2018**“), ve kterém obdobně jako v předchozím Stanovisku z roku 2017 uvedl, že „**MČ Velká Chuchle s navrženým připojením souhlasí bez připomínek**“.

Na daná Stanoviska z roku 2017, resp. z roku 2018 odkazoval i prvostupňový orgán v Prvostupňovém rozhodnutí a jsou součástí správního spisu.

Důkaz:

- Stanovisko ze dne 22.11.2017 ve věci „Vyjádření k projektové dokumentaci za účelem vydání územního rozhodnutí“ - daný důkaz je součástí správního spisu
- Stanovisko ze dne 19.3.2018 ve věci „Připojení komunikačního propojení (nadjezd) Starochuchelská – Mezichuchelská“ - daný důkaz je součástí správního spisu

Tepře udělení daných souhlasných stanovisek umožnilo Správě železniční dopravní cesty, s. o., Stavební správa západ, IČ: 70994234, ve smyslu přílohy č. 1 k vyhlášce č. 503/2006 Sb. podat kompletní návrh na vydání územního rozhodnutí ohledně záměru „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) - Černošice (mimo), varianta nadjezd“, vzhledem k tomu, že daná stanoviska byla povinnými přílohami k této žádosti. Je proto nutno zdůraznit, že usnesení zastupitelstva MČ Praha – Velká Chuchle z roku 2014 je **nepochybně projevem**, kterým si zastupitelstvo MČ Praha - Velká Chuchle ve smyslu § 84 odst. 4 zák. č. 128/200 Sb., o obcích (dále též jen „obecní zřízení“) **vyhradilo pravomoc rady obce vykonávané starostou podle § 99 odst. 2 obecního zřízení, a ten tudíž nebyl oprávněn v dané záležitosti jednat v rozporu s vůlí zastupitelstva**, což ostatně potvrzuje i související judikatura.

Podle rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 24.7.2009, sp. zn. 23 Cdo 3826/2007 platí, že: „*Zákon tedy přímo nestanovuje, jakým způsobem zastupitelstvo obce výhradu podle § 84 odst. 4 zákona o obcích musí učinit. (...) Kromě toho je možné za vyhrazení pravomoci podle § 84 odst. 4 zákona o obcích považovat i samotné rozhodnutí zastupitelstva obce o otázce spadající do samostatné působnosti obce, která jinak spadá do pravomoci rady obce, resp. starosty. Konkrétní otázku, kterou zastupitelstvo obce na svém zasedání projednalo a rozhodlo o ní usnesením, a to i bez předchozího samostatného rozhodnutí o vyhrazení pravomoci k rozhodování o takové otázce, je třeba považovat za otázku vyhrazenou k rozhodování zastupitelstvem obce. Znamená to nikoli vyhrazení rozhodování o všech obdobných záležitostech (kupř. o uzavírání všech smluv o dílo), ale pouze rozhodování o*

*jedné konkrétní záležitosti. Projednáním a schválením určité záležitosti na zasedání zastupitelstva obce tak zastupitelstvo obce vyjadřuje svůj zájem o dané věci rozhodovat v plném jejím rozsahu.*¹

Vzhledem k tomu, že předmětné Usnesení MČ Praha – Velká Chuchle z roku 2014 nebylo revokováno a co do svého významu nebylo ani změněno, **pak musí platit, že jak Stanovisko z roku 2017, tak i Stanovisko z roku 2018, kterými bývalý starosta pan Stanislav Fresl záměr umístění stavby nadjezdu fakticky podpořil, neměla žádnou oporu v usnesení zastupitelstva MČ Praha - Velká Chuchle, naopak tato Stanoviska byla v přímém rozporu s daným usnesením zastupitelstva MČ Praha - Velká Chuchle.** Z uvedeného by se měl pan Stanislav Fresl zodpovídat. K Stanovisku z roku 2017, ani k Stanovisku z roku 2018 tak tedy **nemůže a ani nemohlo být vůbec přihlíženo.**

*„Poněvadž starosta obce nemůže (ohledně základních náležitostí, případně i dalších náležitostí právního úkonu, pokud takovou vůli projevil zastupitelstvo obce) nijak ‚dotvářet‘ či ‚pozměňovat‘ projevenou (a dosud navenek v rámci právního úkonu obce formálně právně nevyjádřenou) vůli zastupitelstva obce, která (jako jediná) je relevantní pro vznik, změnu či zánik příslušného právního vztahu, pak právní úkon, který starosta obce učinil, aniž by tím vyjádřil vůli zastupitelstva své obce, je ve smyslu § 41 odst. 2 zákona o obcích od samého počátku absolutně neplatný.“*²

V kontextu právní úpravy pak žadatel nebyl bez souhlasného stanoviska Zastupitelstva MČ Praha – Velká Chuchle vůbec oprávněn podat žádost o vydání předmětného územního rozhodnutí ve vztahu k předkládanému záměru Nadjezd.

Náležitosti žádosti o vydání územního rozhodnutí v územním řízení ve smyslu přílohy č. 1 k vyhlášce č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, v platném znění, tudíž nebyly splněny.

Žalobce opakovaně upozorňuje, že podle § 86 odst. 4 stavebního zákona platí, že *„pokud žádost neobsahuje požadované náležitosti, stavební úřad vyzve žadatele k jejímu doplnění a řízení přeruší.“* Nedojde-li k odstranění vad žádosti, musí být správním orgánem vydáno usnesení o zastavení řízení.

Vzhledem k tomu, že k Stanoviskům z roku 2017 a 2018, vydaným bývalým starostou, panem Stanislavem Freslem, **nelze přihlížet, když tato nevyjadřovala platně vůli MČ Praha – Velká Chuchle, nemohlo na ně být prvostupňovým orgánem ani odkazováno a prvostupňový orgán tak ani nemohl žádosti žadatele o vydání územního rozhodnutí vyhovět, když tato neobsahovala veškeré náležitosti/přílohy stanovené (požadované) právními předpisy.**

Žalobce na tyto procesní nedostatky upozorňoval i ve svém odvolání. Odvolací orgán ovšem tyto argumenty Žalobce doslova od ignorel, když na str. 7 Napadeného rozhodnutí konstatoval, že: *„Správním orgánům nepřísluší posuzovat, zda starosta MČ Praha – Velká*

1 Dostupné viz:

http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/B0C99172B0784615C1257A4E0068904C?openDocument&Highlight=0.

2 Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28.1.2015, sp. zn. 30 Cdo 3328/2014 (dostupný zde: http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/5BF69D88AEB69FC2C1257DF1003571C2?openDocument&Highlight=0,null,) a obdobně též kupříkladu rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 24.6.2009, sp. zn. 30 Cdo 2064/2008 či rozsudek ze dne 31.5.2011, sp. zn. 30 Cdo 4255/2009.

Chuchle postupoval v souladu či v rozporu s usnesením zastupitelstva, uvedené je vnitřní záležitostí MČ.“

Žalovaný jako odvolací orgán se tedy vůbec nevypořádal s podstatou uvedené odvolací argumentace Žalobce, a to, že v daném případě MČ Praha – Velká Chuchle jako vlastník dopravní infrastruktury předkladateli záměru své stanovisko nikdy nesdělila, když k Stanovisku z roku 2017 a 2018 nelze přihlížet, neboť se nejednalo o řádně projevenou vůli vlastníka dopravní infrastruktury. Bývalý starosta Stanislav Fresl totiž nemohl sám za MČ Praha – Velká Chuchle vůbec vydat stanovisko podporující záměr nadjezdu.

Tím, že se Žalovaný (stejně jako prvostupňový orgán) s **uvedenými námitkami Žalobce de facto vůbec nevypořádal**, zatížil tím Napadené rozhodnutí závažnou vadou **nepřezkoumatelnosti**. I z tohoto důvodu by proto mělo být Napadené rozhodnutí zrušeno.

Jednalo se o klíčovou odvolací námitku Žalobce, proto měl Žalovaný jejímu vypořádání věnovat náležitou pozornost. To se ale nestalo. Odkazy Žalovaného na rozsudek NSS č.j. 2 Azs 179/2017–38 nejsou na místě, neboť Žalobce nemá nepřiměřené požadavky na vypořádání jeho odvolací námitky. Žalobce požadoval (a i nadále požaduje) pouze to, aby se správní orgány zabývali podstatou jeho argumentace, což se doposud nestalo, neboť Žalovaný (stejně jako prvostupňový orgán) se podstatou argumentace Žalobce **odmítl zabývat**.

Ze všech výše uvedených důvodů k tomuto prvnímu žalobnímu bodu je zřejmé, že Napadené rozhodnutí **nesprávné a nezákonné a mělo by být správním soudem zrušeno**.

2. I nadále trvám na tom, že vzhledem k povaze záměru – silničního nadjezdu – **měl žadatel v souvislosti se zamýšleným záměrem umístění stavby nadjezdu nejdříve (tj. ještě před podáním žádosti o vydání územního rozhodnutí) splnit své povinnosti dle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí**, tj. především příslušnému orgánu předložit oznámení záměru stavby dle § 6 a násl. zákona č. 100/2001 Sb. o posuzování vlivů na životní prostředí.

V této souvislosti je nutno si uvědomit, že s účinností od 28.11.2018 byla nařízením Rady hl. m. Prahy č. 15/2018 nově vyhlášena přírodní rezervace Chuchelské háje, coby zvláště chráněné území. Dotčené území ovšem bylo zvlášť chráněným územím i předtím.

Část zamýšleného záměru ale má zasahovat do daného zvlášť chráněného území.

Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 100/2001 Sb., jsou předmětem posouzení vlivů na životní prostředí i **podlimitní záměry, které dosáhnou alespoň 25 % příslušné limitní hodnoty**, nacházejí-li se ve zvláště chráněném území nebo jeho ochranném pásmu podle zákona o ochraně přírody a krajiny a příslušný úřad stanoví, že budou podléhat zjišťovacímu řízení; tyto záměry podléhají posouzení vlivů záměru na životní prostředí, pokud se tak stanoví ve zjišťovacím řízení.

Žalovaný v Napadeném rozhodnutí (stejně jako i předtím prvostupňový orgán) nerozporuje, že daný záměr by vzhledem k svému umístění u zvlášť chráněného území měl teoreticky spadat pod ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 100/2001 Sb. **Dle názoru Žalovaného ale vzhledem k délce komunikace záměr nepřesahuje zákonný limit 500 m** (když má podle Žalovaného i prvostupňového orgánu délku jen 425 m).

S argumentem Žalovaného, že délka záměru nepřesahuje 500 m, i nadále nesouhlasím. Zamýšlená délka nového postaveného úseku pozemní komunikace, vč. v této souvislosti nezbytně upravovaných úseků stávajících pozemních komunikací, v součtu nepochybně **přesáhne délku 500 m** (což odpovídá 25 % zákonného 2 km limitu), přičemž reálná i odhadovaná dopravní denní intenzita několikanásobně přesahuje zákonem stanovený limit 1000 vozidel / 24 hod.

Celý problém s deklarovanou délkou nové komunikace „425 m“ tkví jen v tom, že žadatel při předkládání záměru uvedl účelově danou hodnotu délky části záměru, aniž by vzal v úvahu délky dalších souvisejících komunikací, které bude nutno v souvislosti s realizací záměru upravovat (tyto další, žadatelem účelově opomenuté, části komunikací ovšem v součtu nepochybně přesahují délku 75 m).

Žalovaný mou danou argumentaci akceptoval, když konstatoval, že rozhodný limit pro podlimitní záměry 500 m se vztahuje pouze k té **části stavby, která je novostavba**.

S tímto závěrem (že pro účely posouzení limitu nutno brát do úvahy pouze úsek novostavby) zásadně nesouhlasím.

Daný argument Žalovaného neodpovídá smyslu a účelu právní úpravy, neboť bezdůvodně opomíjí nutnost provedení rozsáhlejších úprav u stávajících úseků pozemních komunikací, které budou muset být v souvislosti s novostavbou zkapacitněny a stavebně upraveny, a to zcela zásadním způsobem (to platí zejména pro komunikaci na ul. Nad Drahou).

Všechny tyto úseky tak budou tvořit s nadjezdem **jeden funkční celek** a je proto logické, že by měly být taky pro účely posuzování záměru z pohledu zákonných limitů dle zákona č.100/2001 Sb. vnímány jako celek.

S ohledem na faktické poměry v území je nepochybné, že jen **stavební úpravy stávající komunikace v ulici Nad Drahou budou muset být provedeny ve vztahu k úseku komunikace delšímu než 75 m**.

V součtu tedy v daném případě nepochybně dojde k realizaci záměru, jehož délka překračuje zákonný limit 500 m. Žalovaný tedy uvedenou odvolací námitku žalobce správně neposoudil.

Ať už měl být záměr „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) - Černošice (mimo), varianta nadjezd“ posuzován pro účely posouzení vlivů na životní prostředí spolu se souvisejícím záměrem „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) - Černošice (mimo)“, či nikoli (ačkoli jsem toho názoru, že oba tyto záměry musely být, ať už spolu, nebo každý zvlášť, nepochybně posuzovány v režimu dle zákona č. 100/2001 Sb.), je nepochybné, že žadatel se svým postupem **dopustil nepřipustného parcelování záměru (tzv. „salámová metoda“³)**, a to jen proto, aby se vyhnul nutnosti posuzování záměru „nadjezdu“ z pohledu jeho vlivů na životní prostředí.

Žadatel si totiž nepochybně musel být vědom toho, že z pohledu negativních vlivů na životní prostředí je varianta „podjezd“ resp. tunel“ méně zatěžující než žadatelem preferovaná varianta „nadjezd“, a že tudíž by pro něj kvůli tomu byl problém získat kladné stanovisko EIA k záměru „nadjezdu“.

³ Jedná se o metodu vymezení záměrů spočívající v předložení pouze určitých, méně problematických částí celkového záměru, a to za účelem vyhnout se povinnosti podrobit předkládaný záměr posouzení procesem EIA. Účelovou snahu, která spočívá ve fragmentaci záměrů směřující k obcházení zákona, je nutné kvalifikovat jako nelegální a zákonu odporující. K tomu podrobněji viz relevantní judikaturu SDEU, např. rozhodnutí ve věci C-392/96 (body 76 a 82); C-142/07; či C-275/09 (bod 36)

Žadateli navíc byl známo i to, že diskuse nad otázkou „podjezd nebo nadjezd“ trvá ve Velké Chuchli již více než 20 let, přičemž ale výrazná většina občanů Velké Chuchle **není** nakloněna řešení spočívajícímu ve stavbě nadjezdu.

Žalovaný svým Napadeným rozhodnutím (stejně jako prvostupňový orgán v Prvostupňovém rozhodnutí) toto nepřipustné parcelování záměru aproboval.

Trvám na svém názoru, že vzhledem k výše uvedenému měl žadatel podle ustanovení §6 odst. 2 zákona č. 100/2001 Sb. povinnost předložit oznámení daného podlimitního záměru zákonem stanoveným způsobem. Žadatel ale dané povinnosti dle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí nikdy nesplnil a **proces EIA (podáním oznámení) ve vztahu k záměru „Nadjezdu“ nikdy nezahájil.**

Prvostupňové rozhodnutí tak nemohlo být vydáno už jenom z toho důvodu, že jeho vydání nepředcházelo proces EIA (a to v žádné z jeho částí) ve vztahu k záměru „nadjezdu“, byť tomu tak mělo být. Tím spíše pak dané Prvostupňové rozhodnutí nemohlo být potvrzeno Napadeným rozhodnutím odvolacího orgánu jako věcně správné.

V předmětné věci tak **nebyly splněny podmínky pro vydání Prvostupňového rozhodnutí**, a to z důvodu na straně žadatele. Jednalo se přitom o neodstranitelnou překážku správního řízení. Žalovaný proto měl Prvostupňové rozhodnutí bez dalšího zrušit, což ale **neučinil.**

Vzhledem k uvedenému by proto mělo být Napadené rozhodnutí jako nezákonné zrušeno.

3. I nadále trvám na tom, že provedení zamýšlených staveb povede k zvýšení již tak dost vysoké hlučnosti z dopravy v stavbou postižené lokalitě, když krom hlukových emisí vytvářených železniční dopravou přibude ještě i zvýšená hlučnost ze silniční dopravy. Nelze opomenout, že v obou případech (jak železniční, tak silniční dopravy) lze v důsledku provedení zamýšlených změn důvodně očekávat značné zvýšení intenzity dopravy. To vše povede k překračování hygienických limitů pro hluk i prašnost ve vztahu k mým pozemkům (i dalších dotčených účastníků řízení) v zasažené lokalitě, výraznému snížení komfortu bydlení a výraznému zhoršení životního prostředí, což bude mít nepochybně za následek zásah do práva **nerušeného užívání** předmětu v mém vlastnictví.

Žalovaný se v Napadeném rozhodnutí s mojí uvedenou odvolací námitkou dostatečně nevypořádal.

IV.

S ohledem na výše uvedené jsem přesvědčen, že Napadené rozhodnutí (a ostatně i Prvostupňové rozhodnutí) je nezákonné.

Proto navrhuji, aby nadepsaný soud napadené rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 31.8.2021, sp. zn. S-MHMP 618575/2020/STR, č.j. MHMP 1189353/2021, jakož i prvostupňové rozhodnutí Úřadu Městské části Praha 16 ze dne 8.11.2019, č.j. 011150/19/OVDŽP, sp. zn. 023860/17/OVDŽP/Čr, **zrušil.**

V.

Návrh na přiznání odkladného účinku žaloby

Nadto považuji důsledky napadeného rozhodnutí za natolik zásadní, že jsem nucen krom jeho přezkumu požádat nadepsaný soud rovněž o **přiznání odkladného účinku k této žalobě.**

Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Mám za to, že jsou splněny všechny podmínky ve smyslu ustanovení § 73 odst. 2 soudního řádu správního pro to, aby byl dané žalobě odkladný účinek přiznán.

Jsem přesvědčen o tom, že újma způsobená účinky napadeného rozhodnutí (potažmo účinky prvostupňového rozhodnutí, které jsem napadl odvoláním, o němž rozhodoval žalovaný), je nepoměrně větší než újma, která by hypoteticky mohla vzniknout třetím osobám tím, že by byl žalobě přiznán odkladný účinek a že by bylo vyčkáno meritorního rozhodnutí v této věci nadepsaným soudem.

Jak jsem již výše uvedl, považuje důsledky napadeného rozhodnutí za velice zásadní pro můj život a život mých dětí, vzhledem k tomu, že Napadené rozhodnutí umožňuje žadateli požadovat vydání stavebního povolení na realizaci nadjezdu, který by v případě řádně vedeného správního řízení, kterému by předcházelo řízení EIA, nikdy nebyl vydán. Stavba nadjezdu neodpovídá trendům minimalizace zásahů do životního prostředí a upřednostňování méně invazivních zásahů do životního prostředí. Kvalita bydlení bude dramaticky snížena vybudování monstrózního betonového objektu, který se má nacházet pouhých pár metrů před okny mé nemovitosti.

Jsem přesvědčen, že na rozdíl od újmy, která by mi vznikla postavením betonového nadjezdu **nebude žádná třetí osoba dotčena tím, že bude vyčkáno konečného meritorního rozhodnutí soudu o této žalobě.**

Odkladný účinek napadeného rozhodnutí určitě nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem, ba právě naopak. Je nutné si uvědomit, že moje úsilí a celá správní žaloba směřuje k tomu, aby byla zajištěna ochrana životního prostředí v lokalitě v co nejširším možném rozsahu, při současném jiném vhodném řešení dopravní situace v předmětné lokalitě.

Z výše uvedeného mám za to, že jsou splněny podmínky § 73 odst. 2 soudního řádu správního proto, **aby soud přiznal této žalobě odkladný účinek, neboť by výkon napadeného rozhodnutí (ve spojení s rozhodnutím orgánu prvního stupně) znamenal pro mě nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a protože odkladný účinek napadeného rozhodnutí nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.**

Z těchto důvodů navrhuji, aby nadepsaný soud v souladu s ustanovením § 73 odst. 2 soudního řádu správního **přiznal žalobě odkladný účinek.**

Městský soud v Praze

Spálená 2

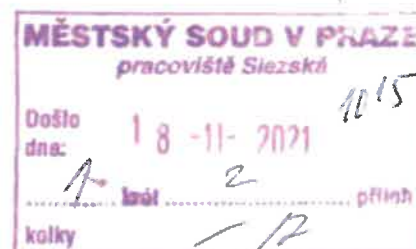
112 16 Praha 2

Doručeno do podatelny

Městský soud v Praze – pracoviště Slezská

Slezská 9

120 00 Praha 2

OSOBNĚ

V Praze dne 16. 11. 2021

Žalobce: V. M. na , trvale bytem: Nad Drahou , Praha 5
– Velká Chuchle

Žalovaný: Magistrát hl. m. Prahy, se sídlem: Mariánské nám. 2/2, 110 01 Praha 1

Žaloba proti rozhodnutí správního orgánu.

Návrh na přiznání odkladného účinku žaloby

Přílohy: dále dle textu

Soudní poplatek bude uhrazen k výzvě soudu.

I.

Přehled věci a včasnost žaloby

1. Úřadem městské části Praha 16, odborem výstavby, dopravy a životního prostředí, úsekem výstavby, bylo k návrhu Správy železniční dopravní cesty, státní organizace, Stavební správa západ, IČO 70994234, Dlážďená 1007/3, 110 00 Praha 1 – Nové Město, kterou zastupuje SUDOP PRAHA a.s., IČO 25793349, Olšanská 2643/1a, Praha 3 – Žižkov, vydáno dne 8. 11. 2019 č. j. 011150/19/OVDŽP, sp. zn. 023860/17/OVDŽP/Čr územní rozhodnutí (dále jen prvostupňové rozhodnutí), kterým tento úřad vydává ve výroku uvedené územní rozhodnutí o umístění stavby pro záměr nazvaný: „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) – Černošice (mimo), varianta nadjezd“, Praha 5 – Velká Chuchle (dále jen nadjezd ve Velké Chuchli):

I. Rozhodnutí o umístění stavby pro záměr nazvaný: „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) – Černošice (mimo), varianta nadjezd“, Praha 5 – Velká Chuchle na pozemcích:

- Katastrální území Hlubočepy: parc. č. 571/1, parc. č. 580, parc. č. 581/3, parc. č. 1615/2, parc. č. 1752/2
- Katastrálním území Malá Chuchle: parc. č. 226/1, parc. č. 226/4
- Katastrálním území Velká Chuchle: par. č. 52, parc. č. 99, parc. č. 103/2, parc. č. 105, parc. č. 106/1, parc. č. 600, parc. č. 608, parc. č. 610/1, parc. č. 610/2, parc. č. 1132/3, parc. č. 1136, parc. č. 1149, parc. č. 1150, parc. č. 1152, parc. č. 1155, parc. č. 1156, parc. č. 1157, parc. č. 1158/3, parc. č. 1159/1, parc. č. 1168/1, parc. č. 1169, parc. č. 1173/1, parc. č. 1203, parc. č. 1204, parc. č. 1205/1, parc. č. 1207/3, parc. č. 1208, parc. č. 1209/7, parc. č. 1211/11, 1211/16, parc. č. 1211/17, parc. č. 1214.

II. Stanoví podmínky pro změny dokončených staveb a umístění nových staveb.

2. Jsem **vlastníkem pozemků parc. č. 120** (zastavěná plocha a nádvoří, o výměře 336 m²) a parc. č. 121 (zahrada, o výměře 207 m²), nacházejících se v katastrálním území Velká Chuchle, obec Praha.

Z tohoto důvodu jsem účastníkem územního řízení vedeného u Úřadu městské části Praha 16 pod sp. zn. 023860/17/OVDŽP/Čr ve věci záměru „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) - Černošice (mimo), varianta nadjezd“ Praha 5 - Velká Chuchle“, a to podle ustanovení § 85 odst. 2 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění (dále jen „**stavební zákon**“).

Napadla jsem dne 4.12.2019 odvoláním rozhodnutí Úřadu Městské části Praha 16 ze dne 8.11.2019, čj. 011150/19/OVDŽP, sp. zn. 023860/17/OVDŽP/Čr (dále jen „**Prvostupňové rozhodnutí**“), kterým stavební úřad vydal rozhodnutí o umístění stavby pro záměr nazvaný „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo – Černošice (mimo), varianta nadjezd“ Praha 5 – Velká Chuchle.

Přílohy:

- Příloha 1: Rozhodnutí Úřadu Městské části Praha 16 ze dne 8.11.2019, čj. 011150/19/OVDŽP, sp. zn. 023860/17/OVDŽP/Čr
- Příloha 2: Odvolání žalobce proti Prvostupňovému rozhodnutí

II.

Dne 31.8.2021 vydal Žalovaný rozhodnutí sp. S-MHMP 618575/2020/STR, čj. MHMP 1189353/2021 (dále jen „**Napadené rozhodnutí**“), kterým:

- **Výrokem I.** - rozhodl, že odvolání Spolku ochránců životního prostředí Velká Chuchle, z.s. se jako nepřipustné zamítá.
- **Výrokem II.** - rozhodl, že odvolání V. B., R. G., H. J., J. K., M. M., V. M., M. M., D. M., P. N., V. P., D. V., R. V. a V. W. se zamítají a Prvostupňové rozhodnutí se potvrzuje.

Jsem přesvědčená o tom, že **Napadené rozhodnutí je nezákonné.**

Nezákonnost Napadeného rozhodnutí je dána, jednak tím, že řízení, které předcházelo vydání Prvostupňového rozhodnutí i Napadeného rozhodnutí je zatíženo procesními vadami, dále tím, že žadatel o vydání územního rozhodnutí nepředložil veškeré podklady vyžadované právními předpisy k vydání požadovaného územního rozhodnutí pro daný záměr v dané věci a rovněž i tím, že Žalovaný se nesprávně vypořádal s mojí argumentací uvedenou v mém odvolání.

Proto podávám **proti výroku II. Napadeného rozhodnutí žalobu dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění.**

Vzhledem k tomu, že jsem účastníkem odvolacího řízení dle ustanovení § 27 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění, mi bylo Napadené rozhodnutí doručováno veřejnou vyhláškou – prostřednictvím úřední desky Žalovaného.

Napadené rozhodnutí bylo na úřední desce Žalovaného vyvěšeno dne 6.9.2021.

Podle ustanovení § 25 odst. 2 správního řádu se písemnost doručovaná veřejnou vyhláškou považuje za doručenu patnáctým dnem po vyvěšení. **Napadené rozhodnutí mi tudíž bylo doručeno dne 21.9.2021.**

Podle § 72 odst. 1 soudního řádu správního činí lhůta pro podání správní žaloby proti rozhodnutí správního orgánu dva měsíce od doručení předmětného správního rozhodnutí.

V daném případě tedy lhůta pro podání správní žaloby končí dne 21.11.2021.

Tato správní žaloba proti Napadenému rozhodnutí je tedy podána včas, v zákonem stanovené lhůtě.

ŽALOBNÍ BODY

III.

Jednotlivé žalobní body uvádím níže:

1. Podle § 86 odst. 4 stavebního zákona platí, že „pokud žádost neobsahuje požadované náležitosti, stavební úřad vyzve žadatele k jejímu doplnění a řízení přeruší.“

Ustanovení § 86 odst. 6 stavebního zákona pak stanoví: „*Obsahové náležitosti žádosti o vydání územního rozhodnutí a jejích příloh, včetně rozsahu a obsahu dokumentace pro vydání územního rozhodnutí, stanoví prováděcí právní předpis.*“

Žalobce opětovně upozorňuje, že daná podmínka nemohla být považována v daném řízení za splněnou, a to minimálně z důvodu **chybějícího stanoviska Městské části Praha – Velká Chuchle** coby vlastníka (správce) komunikace Na Mrázovce a Nad Dráhou s připojením záměru (nadjezdu) na dané komunikace.

Jak totiž bylo Žalovanému (a ostatně již i prvostupňovému orgánu) v průběhu předmětného územního řízení opakovaně vysvětlováno, příslušný orgán Městské části Velká Chuchle (která má být umístěním zamýšlené stavby nejvíce dotčena) nikdy neudělil souhlasné stanovisko k stavbě nadjezdu přes železniční trať Praha Smíchov – Řevnice – Beroun.

Naopak, je veřejně známo, že s variantou nadjezdu Městská část Velká Chuchle dlouhodobě nesouhlasí, když v souvislosti s řešením komunikačního propojení mezi ulicí Starochuchelskou a Mezichuchelskou preferuje tzv. variantu podjezdu, resp. tunelu.

Zastupitelstvo městské části Praha – Velká Chuchle již dne **24.2.2014** vydalo **usnesení č. 1/2014**, bod 1/2-2 v tomto znění: „**Zastupitelstvo městské části schvaluje, na základě doporučení výboru dopravy bezpečnosti ze dne 3.2.2014, doporučení výboru stavebního a územního plánu ze dne 19.2.2014, průběhu jednání s majiteli dotčených nemovitostí ve dnech 22.1 a 28.1.2014, průběhu jednání s přítomnými členy ZMČ dne 10.2.2014, průběhu veřejné schůze dne 12.2.2014 a výsledku ankety, k další projektové přípravě a k realizaci mimoúrovňového křížení ulice Starochuchelská s tratí ČD „variantu E TUNEL“ za předpokladu dodržení v příloze uvedených podmínek. Maximálně do 60 dnů bude ZMČ vyhlášeno místní referendum na téma podpory varianty E.**“

Zastupitelstvo městské části Praha – Velká Chuchle tedy v roce 2014 jednoznačně rozhodlo o podpoře varianty „TUNEL“, (která je stejného významu jako varianta podjezd), čímž mimo jiné fakticky odmítlo variantu „nadjezd“, která byla rovněž diskutována. Je zřejmé, že tímto zastupitelstvo pro starostu městské části stanovilo až do odvolání závazný pokyn, jak postupovat v záležitostech týkajících se mimoúrovňového křížení ulice Starochuchelská s tratí ČD.

Zastupitelstvo městské části Praha – Velká Chuchle dále vydalo dne 25.3.2019 usnesení č. 2/2019, bod 2/6-4: „**Zastupitelstvo městské části setrvává, na schváleném usnesení zastupitelstva č. 1/2014 ze dne 24.2.2014 (bod 1/2-2) s tím, že pouze mění původní text „variantu E TUNEL“ na „variantu PODJEZD“ a ruší poslední větu usnesení v celém znění.**“ Jak již ale bylo uvedeno výše, varianta Tunel, je co do podstaty stejného významu jako varianta podjezd.

Svým usnesením ze dne 25.3.2019 tak zastupitelstvo MČ Praha – Velká Chuchle potvrdilo, že se nic nezměnilo na tom, že zastupitelstvo MČ Praha – Velká Chuchle jednoznačně odmítá variantu nadjezd, a že dané stanovisko trvalo po celou dobu od vydání původního usnesení č. 1/2014 až do dnešního dne.

K důkazu:

- Usnesení zastupitelstva MČ Praha – Velká Chuchle č. 1/2014, ze dne 24.2.2014 – daný důkaz je součástí správního spisu jako příloha č. 2 odvolání žalobce
- Usnesení zastupitelstva MČ Praha – Velká Chuchle č. 2/2019, ze dne 25.3.2019 – daný důkaz je součástí správního spisu jako příloha č. 3 odvolání žalobce

Prvostupňový orgán v Prvostupňovém rozhodnutí uvedl, že Městská část Praha – Velká Chuchle na jednáních v průběhu roku 2017 vyslovila souhlas s variantou „Nadjezd“, přestože to není pravda. Žalobce pořád neví, na základě čeho to vlastně prvostupňový orgán konstatoval, když správní spis neobsahuje žádný takový dokument o souhlasu MČ Praha – Velká Chuchle s variantou nadjezd (s výjimkou souhlasů starosty MČ Praha – Velká Chuchle ze dne 22.11.2017, resp. 19.3.2018 – k tomu ale viz dále). V tomto ohledu trpí Prvostupňové rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti.

Žalobce na tyto nesrovnalosti upozorňoval Žalovaného i ve svém odvolání. Odvolací orgán ovšem tyto argumenty žalobce odignoroval a svým potvrzujícím rozhodnutím fakticky nekriticky převzal i výše uvedenou argumentaci prvostupňového orgánu, důsledkem čeho je nepřezkoumatelným i Napadené rozhodnutí.

Dne 22.11.2017 bylo vydáno souhlasné stanovisko tehdejšího starosty MČ Praha – Velká Chuchle, pana Stanislava Fresla (dále též jen „Stanovisko z roku 2017“), který se v něm vyjádřil k projektové dokumentaci za účelem vydání územního rozhodnutí v příslušném územním řízení tak, že Městská část Praha - Velká Chuchle „**nemá k předložené projektové dokumentaci žádné připomínky**“.

Dne 19.3.2018 pak vydal pan Stanislav Fresl jako zástupce MČ Praha – Velká Chuchle (coby vlastníka a správce pozemní komunikace Na Mrázovce a Nad Dráhou) další souhlasné stanovisko ve věci „Připojení komunikačního propojení (nadjezd) Starochuchelská – Mezichuchelská“ (dále též jen „Stanovisko z roku 2018“), ve kterém obdobně jako v předchozím Stanovisku z roku 2017 uvedl, že „**MČ Velká Chuchle s navrženým připojením souhlasí bez připomínek**“.

Na daná Stanoviska z roku 2017, resp. z roku 2018 odkazoval i prvostupňový orgán v Prvostupňovém rozhodnutí a jsou součástí správního spisu.

K důkazu:

- Stanovisko ze dne 22.11.2017 ve věci „Vyjádření k projektové dokumentaci za účelem vydání územního rozhodnutí“ - daný důkaz je součástí správního spisu jako příloha č. 4 odvolání žalobce
- Stanovisko ze dne 19.3.2018 ve věci „Připojení komunikačního propojení (nadjezd) Starochuchelská – Mezichuchelská“ - daný důkaz je součástí správního spisu jako příloha č. 5 odvolání žalobce

Teprve udělení daných souhlasných stanovisek umožnilo Správě železniční dopravní cesty, státní organizace, Stavební správa západ, IČO: 70994234, ve smyslu přílohy č. 1 k vyhlášce č. 503/2006 Sb. podat kompletní návrh na vydání územního rozhodnutí ohledně záměru „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) - Černošice (mimo), varianta nadjezd“, vzhledem k tomu, že daná stanoviska byla povinnými přílohami k této žádosti. Je proto nutno zdůraznit, že usnesení zastupitelstva MČ Praha – Velká Chuchle z roku 2014 je **nepochybně projevem**, kterým si zastupitelstvo Městské části Velká Chuchle ve smyslu § 84 odst. 4 zák. č. 128/200 Sb. o obcích (dále též jen „**obecní zřízení**“) **vyhradilo pravomoc rady obce vykonávané starostou podle § 99 odst. 2 obecního zřízení, a ten tudíž nebyl**

oprávněn v dané záležitosti jednat v rozporu s vůlí zastupitelstva, což ostatně potvrzuje i judikatura.

Podle rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 24.7.2009, sp. zn. 23 Cdo 3826/2007 platí, že: „Zákon tedy přímo nestanovuje, jakým způsobem zastupitelstvo obce výhradu podle § 84 odst. 4 zákona o obcích musí učinit. (...) Kromě toho je možné za vyhrazení pravomoci podle § 84 odst. 4 zákona o obcích považovat i samotné rozhodnutí zastupitelstva obce o otázce spadající do samostatné působnosti obce, která jinak spadá do pravomoci rady obce, resp. starosty. Konkrétní otázku, kterou zastupitelstvo obce na svém zasedání projednalo a rozhodlo o ní usnesením, a to i bez předchozího samostatného rozhodnutí o vyhrazení pravomoci k rozhodování o takové otázce, je třeba považovat za otázku vyhrazenou k rozhodování zastupitelstvem obce. Znamená to nikoli vyhrazení rozhodování o všech obdobných záležitostech (kupř. o uzavírání všech smluv o dílo), ale pouze rozhodování o jedné konkrétní záležitosti. Projednáním a schválením určité záležitosti na zasedání zastupitelstva obce tak zastupitelstvo obce vyjadřuje svůj zájem o dané věci rozhodovat v plném jejím rozsahu.“¹

Vzhledem k tomu, že předmětné Usnesení MČ Praha – Velká Chuchle z roku 2014 nebylo revokováno a co do svého významu nebylo ani změněno, pak musí platit, že jak Stanovisko z roku 2017, tak i Stanovisko z roku 2018, kterými bývalý starosta pan Stanislav Fresl záměr umístění stavby nadjezdu fakticky podpořil, neměla žádnou oporu v usnesení zastupitelstva Městské části Praha - Velká Chuchle, naopak tato Stanoviska byla v přímém rozporu s daným usnesením zastupitelstva Městské části Praha - Velká Chuchle. K Stanovisku z roku 2017, ani k Stanovisku z roku 2018 tedy nemůže a ani nemohlo být vůbec přihlíženo.

„Poněvadž starosta obce nemůže (ohledně základních náležitostí, případně i dalších náležitostí právního úkonu, pokud takovou vůli projevilo zastupitelstvo obce) nijak ‚dotvářet‘ či ‚pozměňovat‘ projevenou (a dosud navenek v rámci právního úkonu obce formálně právně nevyjádřenou) vůli zastupitelstva obce, která (jako jediná) je relevantní pro vznik, změnu či zánik příslušného právního vztahu, pak právní úkon, který starosta obce učinil, aniž by tím vyjádřil vůli zastupitelstva své obce, je ve smyslu § 41 odst. 2 zákona o obcích od samého počátku absolutně neplatný.“²

V kontextu právní úpravy pak žadatel nebyl bez souhlasného stanoviska Zastupitelstva Městské části Praha – Velká Chuchle vůbec oprávněn podat žádost o vydání předmětného územního rozhodnutí ve vztahu k předkládanému záměru Nadjezd.

Náležitosti žádosti o vydání územního rozhodnutí v územním řízení ve smyslu přílohy č. 1 k vyhlášce č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, v platném znění, tudíž nebyly splněny.

1 Dostupné zde:

http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/B0C99172B0784615C1257A4F0068904C?openDocument&Highlight=0,

2 Viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28.1.2015, sp. zn. 30 Cdo 3328/2014 (dostupný zde: http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/5BF69D88AEB69FC2C1257DF1003571C2?openDocument&Highlight=0,null,) a obdobně též kupříkladu rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 24.6.2009, sp. zn. 30 Cdo 2064/2008 či rozsudek ze dne 31.5.2011, sp. zn. 30 Cdo 4255/2009.

Žalobce opakovaně upozorňuje, že podle § 86 odst. 4 stavebního zákona platí, že „pokud žádost neobsahuje požadované náležitosti, stavební úřad vyzve žadatele k jejímu doplnění a řízení přeruší.“ Nedojde-li k odstranění vad žádosti, musí být správním orgánem vydáno usnesení o zastavení řízení.

Vzhledem k tomu, že k Stanoviskům z roku 2017 a 2018, vydaným bývalým starostou, panem Stanislavem Freslem, nelze přihlížet, když tato nevyjadřovala platně vůli Městské části Praha – Velká Chuchle, nemohlo na ně být prvostupňovým orgánem ani odkazováno a prvostupňový orgán tak ani nemohl žádosti žadatele o vydání územního rozhodnutí vyhovět, když tato neobsahovala veškeré náležitosti/přílohy stanovené (požadované) právními předpisy.

Žalobce na tyto procesní nedostatky upozorňoval i ve svém odvolání. Odvolací orgán ovšem tyto argumenty Žalobce doslova odignoroval, když na str. 7 Napadeného rozhodnutí konstatoval, že: „Správním orgánům nepřísluší posuzovat, zda starosta městské části postupoval v souladu či v rozporu s usnesením zastupitelstva, uvedené je vnitřní záležitostí městské části.“

Žalovaný jako odvolací orgán se tedy vůbec nevypořádal s podstatou uvedené odvolací argumentace Žalobce, a to, že v daném případě MČ Praha – Velká Chuchle jako vlastník dopravní infrastruktury předkladateli záměru své stanovisko nikdy nesdělila, když k Stanovisku z roku 2017 a 2018 nelze přihlížet, neboť se nejednalo o řádně projevenou vůli vlastníka dopravní infrastruktury. Bývalý starosta Fresl totiž nemohl sám za Městskou část Praha – Velká Chuchle vůbec vydat stanovisko podporující záměr nadjezdu.

Tím, že se Žalovaný (stejně jako prvostupňový orgán) s uvedenými námitkami Žalobce **de facto vůbec nevypořádal**, zatížil tím Napadené rozhodnutí závažnou vadou **nepřezkoumatelnosti**. I z tohoto důvodu by proto mělo být Napadené rozhodnutí zrušeno.

Jednalo se o klíčovou odvolací námitku Žalobce, proto měl Žalovaný jejímu vypořádání věnovat náležitou pozornost. To se ale nestalo. Odkazy Žalovaného na rozsudek NSS č.j. 2 Azs 179/2017 – 38 nejsou na místě, neboť Žalobce nemá nepřiměřené požadavky na vypořádání jeho odvolací námitky. Žalobce požadoval (a i nadále požaduje) pouze to, aby se správní orgány zabývali podstatou jeho argumentace, což se doposud nestalo, neboť Žalovaný (stejně jako prvostupňový orgán) se podstatou argumentace Žalobce **odmítl zabývat**.

Ze všech výše uvedených důvodů k tomuto prvnímu žalobnímu bodu je zřejmé, že Napadené rozhodnutí **nesprávné a nezákonné** a mělo by být správním soudem **zrušeno**.

2. Jako žalobce nadále trvám na tom, že vzhledem k povaze záměru – silničního nadjezdu – **měl žadatel** v souvislosti se zamýšleným záměrem umístění stavby nadjezdu nejdříve (tj. ještě před podáním žádosti o vydání územního rozhodnutí) **splnit své povinnosti dle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí**, tj. především příslušnému orgánu předložit oznámení záměru stavby dle § 6 a násl. zákona č. 100/2001 Sb. o posuzování vlivů na životní prostředí.

V této souvislosti je nutno si uvědomit, že s účinností od 28.11.2018 byla nařízením Rady hlavního města Prahy č. 15/2018 nově vyhlášena přírodní rezervace Chuchelské háje, coby zvláště chráněné území. Dotčené území ovšem bylo zvlášť chráněným územím i předtím.

Část zamýšleného záměru ale má zasahovat do daného zvlášť chráněného území.

Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 100/2001 Sb., jsou předmětem posouzení vlivů na životní prostředí i **podlimitní záměry, které dosáhnou alespoň 25 % příslušné limitní hodnoty**, nacházejí-li se ve zvláště chráněném území nebo jeho ochranném pásmu podle zákona o ochraně přírody a krajiny a příslušný úřad stanoví, že budou podléhat zjišťovacímu řízení; tyto záměry podléhají posouzení vlivů záměru na životní prostředí, pokud se tak stanoví ve zjišťovacím řízení.

Žalovaný v Napadeném rozhodnutí (stejně jako i předtím prvostupňový orgán) nerozporuje, že daný záměr by vzhledem k svému umístění u zvláště chráněného území měl teoreticky spadat pod ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 100/2001 Sb. Dle názoru Žalovaného ale vzhledem k délce komunikace záměr nepřesahuje zákonný limit 500 m (když má podle Žalovaného i prvostupňového orgánu délku jen 425 metrů).

S argumentem Žalovaného, že délka záměru nepřesahuje 500 m, i nadále nesouhlasím. Zamýšlená délka nového postaveného úseku pozemní komunikace, vč. v této souvislosti nezbytně upravovaných úseků stávajících pozemních komunikací, v součtu nepochybně **přesáhnou délku 500 m** (což odpovídá 25 % zákonného 2 km limitu), přičemž reálná i odhadovaná dopravní denní intenzita několikanásobně přesahuje zákonem stanovený limit 1000 vozidel/24 hodin.

Celý problém s deklarovanou délkou nové komunikace „425 metrů“ tkví pouze v tom, že žadatel při předkládání záměru uvedl účelově danou hodnotu délky části záměru, aniž by vzal v úvahu délky dalších souvisejících komunikací, které bude nutno v souvislosti s realizací záměru upravovat (tyto další, žadatelem účelově opomenuté, části komunikací ovšem v součtu nepochybně přesahují délku 75 metrů).

Žalovaný moji danou argumentaci akceptoval, když konstatoval, že rozhodný limit pro podlimitní záměry 500 m se vztahuje pouze k **té části stavby, která je novostavbou**.

S tímto závěrem (že pro účely posouzení limitu nutno brát do úvahy pouze úsek novostavby) nesouhlasím.

Daný argument Žalovaného neodpovídá smyslu a účelu právní úpravy, neboť bezdůvodně opomíjí nutnost provedení rozsáhlejších úprav u stávajících úseků pozemních komunikací, které budou muset být v souvislosti s novostavbou zkapacitněny a stavebně upraveny, a to zcela zásadním způsobem (to platí zejména pro komunikaci na ulici Nad Drahou).

Všechny tyto úseky tak budou tvořit s nadjezdem jeden funkční celek a je proto logické, že by měly být taky pro účely posuzování záměru z pohledu zákonných limitů dle zákona č. 100/2001 Sb. vnímány jako celek.

S ohledem na faktické poměry v území je nepochybné, že jen **stavební úpravy stávající komunikace v ulici Nad Drahou budou muset být provedeny ve vztahu k úseku komunikace delšímu než 75 metrů**.

V součtu tedy v daném případě nepochybně dojde k realizaci záměru, jehož délka překračuje zákonný limit 500 metrů. Žalovaný tedy uvedenou moji odvolací námitku neposoudil správně.

Ať už měl být záměr „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) - Černošice (mimo), varianta nadjezd“ posuzován pro účely posouzení vlivů na životní prostředí spolu se souvisejícím záměrem „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) - Černošice (mimo)“, či nikoli (ačkoli jsem toho názoru, že oba tyto záměry musely být, ať už spolu, nebo každý zvlášť, nepochybně posuzovány v režimu dle zákona č. 100/2001 Sb.), je nepochybné, že žadatel se svým postupem **dopustil nepřipustného parcelování záměru (tzv. „salámová metoda“³)**, a to jen proto, aby se vyhnul nutnosti posuzování záměru „nadjezdu“ z pohledu jeho vlivů na životní prostředí.

Žadatel si totiž nepochybně musel být vědom toho, že z pohledu negativních vlivů na životní prostředí je varianta „podjezd“ resp. tunel“ méně zatěžující než žadatelem preferovaná varianta „nadjezd“, a že tudíž by pro něj kvůli tomu byl problém získat kladné stanovisko EIA k záměru „nadjezdu“.

Žadateli navíc bylo známo i to, že diskuse nad otázkou „podjezd nebo nadjezd“ trvá ve Velké Chuchli již více než 20 let, přičemž ale nikdy nebylo provedeno referendum, které by záměr stavby nadjezdu podpořilo. V roce 2014 bylo vedením obce vyhlášeno referendum, které, ale pro malou účast bylo neplatné, ale jeho výsledek v dané době jasně ukazoval preferenci jiného řešení než nadjezdu.

Žalovaný svým Napadeným rozhodnutím (stejně jako prvostupňový orgán v Prvostupňovém rozhodnutí) toto nepřipustné parcelování záměru aproboval.

Trvám na svém názoru, že vzhledem k výše uvedenému měl žadatel podle ustanovení § 6 odst. 2 zákona č. 100/2001 Sb. povinnost předložit oznámení daného podlimitního záměru zákonem stanoveným způsobem. Žadatel ale dané povinnosti dle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí nikdy nesplnil a proces EIA (podáním oznámení) ve vztahu k záměru „Nadjezdu“ nikdy nezahájil.

Prvostupňové rozhodnutí tak nemohlo být vydáno už jenom z toho důvodu, že jeho vydání nepředscházelo proces EIA (a to v žádné z jeho částí) ve vztahu k záměru „nadjezdu“, byť tomu tak mělo být. Tím spíše pak dané Prvostupňové rozhodnutí nemohlo být potvrzeno Napadeným rozhodnutím odvolacího orgánu jako věcně správné.

³ Jedná se o metodu vymezení záměrů spočívající v předložení pouze určitých, méně problematických částí celkového záměru, a to za účelem vyhnutí se povinnosti podrobit předkládaný záměr posouzení procesem EIA. Účelovou snahu, která spočívá ve fragmentaci záměrů směřující k obcházení zákona, je nutné kvalifikovat jako nelegální a zákonu odporující. K tomu podrobněji viz relevantní judikaturu SDEU, např. rozhodnutí ve věci C-392/96 (body 76 a 82); C-142/07; či C-275/09 (bod 36)

V předmětné věci tak nebyly splněny podmínky pro vydání Prvostupňového rozhodnutí, a to z důvodu na straně žadatele. Jednalo se přitom o neodstranitelnou překážku správního řízení. Žalovaný proto měl Prvostupňové rozhodnutí bez dalšího zrušit, což ale neučinil. Vzhledem k uvedenému by proto mělo být Napadené rozhodnutí jako nezákonné zrušeno.

3. I nadále trvám na tom, že provedení zamýšlených staveb povede k zvýšení již tak dost vysoké hlučnosti z dopravy v stavbou postižené lokalitě, když krom hlukových emisí vytvářených železniční dopravou přibude ještě i zvýšená hlučnost ze silniční dopravy.

Žalovaný se nevypořádal s námitkou, že zdrojů hluku je v dané lokalitě více – provoz vozidel v ulici Mezichuchelská (od roku 2008 bez kolaudačního rozhodnutí jen s dočasným užíváním kde probíhá přeprava dvou linek pražské integrované dopravy), železniční trať, která rovněž oblast, kde žiji, výrazně zatěžuje hlukem. Navíc plánovaná stavba tří protihlukových stěn, jak je v napadeném usnesení konkretizováno, nebude nijak chránit před hlukem z projíždějících aut přes Nadjezd, který nebude vybaven protihlukovými zábranami a jehož sklon bude 6,96 %. Podle územního rozhodnutí bude nejvyšší část mostu v niveletě 207,562 m.n.m. Bpv, pak niveleta klesá ve sklonu 6,96 % směrem k napojení na komunikaci Mezichuchelská na niveletu 196,442 m.n.m. Bpv (viz bod 7 územního rozhodnutí), tj. výška Nadjezdu bude v nejvyšším bodě 11,12 m, což logicky přinese větší hlukovou zátěž z projíždějících vozidel (což by nebyl případ Podjezdu). V této souvislosti považuji za nepřipadnou argumentaci Žalovaného, že záměrem nebude výrazně zasaženo do krajinného rázu území a narušeno moje bydlení.

Dále nesouhlasím s tvrzením Žalovaného, že po realizaci plánovaného záměru nedojde ke zvýšení dopravy ve Velké Chuchli, neboť nelze předpokládat, že řidiči budou jezdit do Prahy přes Slivenec a Velkou Chuchli, neboť zde jsou serpentiny. Tyto úvahy nepovažuji za správné, neboť již při výstavbě komunikace Mezichuchelská, bylo bývalým starostou Freslem argumentováno, že se bude jednat jen o místní obslužnou komunikaci sloužící potřebám občanů Malé a Velké Chuchle, bohužel opak je pravdou a reklamní video investora stavby jasně dokládá, že nadjezd bude sloužit jako transit vozidel mezi Barrandovem a strakonickou silnicí. V současné době se jedná o tranzitní komunikaci pro vozidla jedoucí z/do Radotína, Černošic a dále ze středočeského kraje. Obdobnou argumentaci Žalovaného, kterou nyní uplatnil ve svém rozhodnutí, tedy že tomu tak nebude a že řidiči nebudou volit trasu přes Slivenec, považuji za spekulativní, ničím nepodloženou. V případě Nadjezdu (oproti Podjezdu) pak dojde k výraznému a nepřiměřenému snížení pohody mého bydlení oproti možné variantě Podjezdu, kdy podjezdy oproti nadjezdům jsou v obdobných situacích (intravilán obce a zahuštěnost rodinných domů) běžně preferovány a jsou standardem, o čemž svědčí též záměr radotínské radnice překřížit železniční trať v Radotíně podjezdem, nikoli nadjezdem (obdobně obec Černošice má schválenou variantu podjezd, nikoli nadjezd železniční tratě).

Nelze opomenout, že v obou případech (jak železniční, tak silniční dopravy) lze v důsledku provedení zamýšlených změn důvodně očekávat značné zvýšení intenzity dopravy. To vše povede k překračování hygienických limitů pro hluk i prašnost ve vztahu k mým pozemkům (i dalších dotčených účastníků řízení) v zasažené lokalitě, výraznému snížení komfortu bydlení a výraznému zhoršení životního prostředí, což bude mít nepochybně za následek zásah do práva nerušeného užívání předmětu v mém vlastnictví.

Žalovaný se v Napadeném rozhodnutí s mojí uvedenou odvolací námitkou dostatečně nevypořádal.

IV.

S ohledem na výše uvedené jsem přesvědčen, že Napadené rozhodnutí (a ostatně i Prvostupňové rozhodnutí) je nezákonné.

Proto navrhuji, aby nadepsaný soud **napadené rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 31.8.2021, sp. zn. S-MHMP 618575/2020/STR, č.j. MHMP 1189353/2021, jakož i prvostupňové rozhodnutí Úřadu Městské části Praha 16 ze dne 8.11.2019, čj. 011150/19/OVDŽP, sp. zn. 023860/17/OVDŽP/Čr, zrušil.**

V.

Návrh na přiznání odkladného účinku žaloby

Jako žalobce nadto považuji důsledky napadeného rozhodnutí za natolik zásadní, že jsem nucen krom jeho přezkumu požádat nadepsaný soud rovněž **o přiznání odkladného účinku k této žalobě.**

Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Mám za to, že jsou splněny všechny podmínky ve smyslu ustanovení § 73 odst. 2 soudního řádu správního pro to, aby byl dané žalobě odkladný účinek přiznán.

Jak jsem již výše uvedla, považuji důsledky napadeného rozhodnutí za velice zásadní pro můj život, vzhledem k tomu, že Napadené rozhodnutí umožňuje žadateli požadovat vydání stavebního povolení na realizaci nadjezdu, který by v případě řádně vedeného správního řízení, kterému by předcházelo řízení EIA, nikdy nebyl vydán. Stavba nadjezdu neodpovídá trendům minimalizace zásahů do životního prostředí a upřednostňování méně invazivních zásahů do životního prostředí. **Kvalita bydlení mi bude dramaticky snížena vybudováním monstrózního betonového objektu opravdu jen pár metrů před mými okny.**

Jsem přesvědčená, že na rozdíl od újmy, která by mi vznikla postavením betonového nadjezdu **nebude žádná třetí osoba dotčena tím, že bude vyčkáno konečného meritorního rozhodnutí soudu o této žalobě.**

Odkladný účinek napadeného rozhodnutí určitě nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem, právě naopak. Je nutné si uvědomit, že moje úsilí a celá správní žaloba směřuje k tomu, aby byla zajištěna ochrana životního prostředí v lokalitě v co nejširším možném rozsahu, při současném jiném vhodném řešení dopravní situace v lokalitě.

Z výše uvedeného mám za to, že jsou u mě splněny podmínky § 73 odst. 2 soudního řádu správního proto, aby soud přiznal této žalobě odkladný účinek, neboť by výkon napadeného rozhodnutí (ve spojení s rozhodnutím orgánu prvního stupně) znamenal pro mě nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a protože odkladný účinek napadeného rozhodnutí nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Z těchto důvodů navrhuji, aby nadepsaný soud v souladu s ustanovením § 73 odst. 2 soudního řádu správního přiznal žalobě odkladný účinek.

V, M.

Městský soud v Praze

Spálena 2

SLEZKA 9

112 16 Praha 2

MĚSTSKÝ SOUD V PRAZE
pracoviště Slezská 9, Praha 2

osobně:

obálka:

Došlo dne: 16. 11. 2021

kolky

priloh
podpis

V Praze dne 15. 11. 2021

OSOBNĚ

Žalobce: M. M. nar. , trvale bytem: Starolázeňská
, Praha 5 – Velká Chuchle

Žalovaný: Magistrát hl. m. Prahy, se sídlem: Mariánské nám. 2/2, 110 01 Praha 1

Žaloba proti rozhodnutí správního orgánu.

Návrh na přiznání odkladného účinku žaloby

11. 11. 2021

15. 11. 2021

LUSTRUM

16. 11. 2021

Soudní poplatek bude uhrazen k výzvě soudu.

I.

Přehled věci a včasnost žaloby

1. Úřadem městské části Praha 16, odborem výstavby, dopravy a životního prostředí, úsekem výstavby, bylo k návrhu Správy železniční dopravní cesty, státní organizace, Stavební správa západ, IČO 70994234, Dlážděná 1007/3, 110 00 Praha 1 – Nové Město, kterou zastupuje SUDOP PRAHA a.s., IČO 25793349, Olšanská 2643/1a, Praha 3 – Žižkov, vydáno dne 8. 11. 2019 č. j. 011150/19/OVDŽP, sp. zn. 023860/17/OVDŽP/Čr územní rozhodnutí (dále jen prvostupňové rozhodnutí), kterým tento úřad vydává ve výroku uvedené územní rozhodnutí o umístění stavby pro záměr nazvaný: „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) – Černošice (mimo), varianta nadjezd“, Praha 5 – Velká Chuchle (dále jen nadjezd ve Velké Chuchli):

I. Rozhodnutí o umístění stavby pro záměr nazvaný: „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) – Černošice (mimo), varianta nadjezd“, Praha 5 – Velká Chuchle na pozemcích:

- Katastrální území Hlubočepy: parc. č. 571/1, parc. č. 580, parc. č. 581/3, parc. č. 1615/2, parc. č. 1752/2
- Katastrálním území Malá Chuchle: parc. č. 226/1, parc. č. 226/4
- Katastrálním území Velká Chuchle: parc. č. 52, parc. č. 99, parc. č. 103/2, parc. č. 105, parc. č. 106/1, parc. č. 600, parc. č. 608, parc. č. 610/1, parc. č. 610/2,

parc. č. 1132/3, parc.č. 1136, parc. č. 1149, parc. č. 1150, parc. č. 1152, parc. č. 1155, parc. č. 1156, parc. č. 1157, parc. č. 1158/3, parc. č. 1159/1, parc. č. 1168/1, parc. č. 1169, parc. č. 1173/1, parc. č. 1203, parc. č. 1204, parc. č. 1205/1, parc. č. 1207/3, parc. č. 1208, parc. č. 1209/7, parc. č. 1211/11, 1211/16, parc. č. 1211/17, parc. č. 1214.

II. Stanoví podmínky pro změny dokončených staveb a umístění nových staveb.

2. Jsem vlastníkem pozemků parc. č. 635 (zastavěná plocha a nádvoří, o výměře 121 m²) a parc. č. 636 (zahrada, o výměře 348 m²), nacházejících se v katastrálním území Velká Chuchle, obec Praha.

Z tohoto důvodu jsem účastníkem územního řízení vedeného u Úřadu městské části Praha 16 pod sp. zn. 023860/17/OVDŽP/Čr ve věci záměru „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) - Černošice (mimo), varianta nadjezd“ Praha 5 - Velká Chuchle“, a to podle ustanovení § 85 odst. 2 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění (dále jen „stavební zákon“).

Napadl jsem dne 4.12.2019 odvoláním rozhodnutí Úřadu Městské části Praha 16 ze dne 8.11.2019, čj. 011150/19/OVDŽP, sp. zn. 023860/17/OVDŽP/Čr (dále jen „Prvostupňové rozhodnutí“), kterým stavební úřad vydal rozhodnutí o umístění stavby pro záměr nazvaný „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo – Černošice (mimo), varianta nadjezd“ Praha 5 – Velká Chuchle.

II.

Dne 31.8.2021 vydal Žalovaný rozhodnutí sp. S-MHMP 618575/2020/STR, čj. MHMP 1189353/2021 (dále jen „Napadené rozhodnutí“), kterým:

- **Výrokem I.** – rozhodl, že odvolání Spolku ochránců životního prostředí Velká Chuchle, z.s. se jako nepřipustné zamítá.
- **Výrokem II.** - rozhodl, že odvolání V. a J., B., R., G., H., L., J., K., M., M., V., M., M., M., D., M., P., N., V., F., D., V., R., V. a J., V., W. se zamítají a Prvostupňové rozhodnutí se potvrzuje.

Jsem přesvědčený o tom, že **Napadené rozhodnutí je nezákonné.**

Nezákonnost Napadeného rozhodnutí je dána, jednak tím, že řízení, které předcházelo vydání Prvostupňového rozhodnutí i Napadeného rozhodnutí je zatíženo procesními vadami, dále tím, že žadatel o vydání územního rozhodnutí nepředložil veškeré podklady vyžadované právními předpisy k vydání požadovaného územního rozhodnutí pro daný záměr v dané věci a rovněž i tím, že Žalovaný se nesprávně vypořádal s mojí argumentací uvedenou v mém

odvolání.

Proto podávám proti výroku II. Napadeného rozhodnutí žalobu dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění.

Vzhledem k tomu, že jsem účastníkem odvolacího řízení dle ustanovení § 27 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění, mi bylo Napadené rozhodnutí doručováno veřejnou vyhláškou – prostřednictvím úřední desky Žalovaného.

Napadené rozhodnutí bylo na úřední desce Žalovaného vyvěšeno dne 6.9.2021.

Podle ustanovení § 25 odst. 2 správního řádu se písemnost doručovaná veřejnou vyhláškou považuje za doručenou patnáctým dnem po vyvěšení. **Napadené rozhodnutí mi tudíž bylo doručeno dne 21.9.2021.**

Podle § 72 odst. 1 soudního řádu správního činí lhůta pro podání správní žaloby proti rozhodnutí správního orgánu dva měsíce od doručení předmětného správního rozhodnutí.

V daném případě tedy lhůta pro podání správní žaloby končí dne 21.11.2021.

Tato správní žaloba proti Napadenému rozhodnutí je tedy podána včas, v zákonem stanovené lhůtě.

ŽALOBNÍ BODY

III.

Jednotlivé žalobní body uvádím níže:

1. Podle § 86 odst. 4 stavebního zákona platí, že *„pokud žádost neobsahuje požadované náležitosti, stavební úřad vyzve žadatele k jejímu doplnění a řízení přeruší.“*

Ustanovení § 86 odst. 6 stavebního zákona pak stanoví: *„Obsahové náležitosti žádosti o vydání územního rozhodnutí a jejích příloh, včetně rozsahu a obsahu dokumentace pro vydání územního rozhodnutí, stanoví prováděcí právní předpis.“*

Opětovně upozorňuji, že daná podmínka nemohla být považována v daném řízení za splněnou, a to minimálně z důvodu **chybějícího stanoviska zastupitelstva Městské části Praha – Velká Chuchle** coby vlastníka (správce) komunikace Na Mrázovce a Nad Drahou s připojením záměru (nadjezdu) na dané komunikace.

Je veřejně známo, že s variantou nadjezdu Městská část Velká Chuchle dlouhodobě nesouhlasila, když v souvislosti s řešením komunikačního propojení mezi ulicí Starochuchelskou a Mezichuchelskou preferovala tzv. variantu podjezdu, resp. tunelu.

Zastupitelstvo městské části Praha – Velká Chuchle již dne 24.2.2014 vydalo usnesení č. 1/2014, bod 1/2-2 v tomto znění: *„Zastupitelstvo městské části schvaluje, na základě*

doporučení výboru dopravy bezpečnosti ze dne 3.2.2014, doporučení výboru stavebního a územního plánu ze dne 19.2.2014, průběhu jednání s majiteli dotčených nemovitostí ve dnech 22.1 a 28.1.2014, průběhu jednání s přítomnými členy ZMČ dne 10.2.2014, průběhu veřejné schůze dne 12.2.2014 a výsledku ankety, k další projektové přípravě a k realizaci mimoúrovňového křížení ulice Starochuchelská s tratí ČD „variantu E TUNEL“ za předpokladu dodržení v příloze uvedených podmínek. Maximálně do 60 dnů bude ZMČ vyhlášeno místní referendum na téma podpory varianty E.“

Zastupitelstvo městské části Praha – Velká Chuchle tedy v roce 2014 jednoznačně rozhodlo o podpoře varianty „TUNEL“, (která je stejného významu jako varianta podjezd), čímž mimo jiné fakticky **odmítlo variantu „nadjezd“**, která byla rovněž diskutována. Je zřejmé, že tímto zastupitelstvo pro starostu městské části stanovilo až do odvolání závazný pokyn, jak postupovat v záležitostech týkajících se mimoúrovňového křížení ulice Starochuchelská s tratí ČD.

Zastupitelstvo městské části Praha – Velká Chuchle dále vydalo dne 25.3.2019 usnesení č. 2/2019, bod 2/6-4: *„Zastupitelstvo městské části setrvává, na schváleném usnesení zastupitelstva č. 1/2014 ze dne 24.2.2014 (bod 1/2-2) s tím, že pouze mění původní text „variantu E TUNEL“ na „variantu PODJEZD“ a ruší poslední větu usnesení v celém znění.“* Jak již ale bylo uvedeno výše, **varianta Tunel, je co do podstaty stejného významu jako varianta podjezd.**

K důkazu:

- Usnesení zastupitelstva MČ Praha – Velká Chuchle č. 1/2014, ze dne 24.2.2014 – je součástí správního spisu
- Usnesení zastupitelstva MČ Praha – Velká Chuchle č. 2/2019, ze dne 25.3.2019 – je součástí správního spisu

Prvostupňový orgán v Prvostupňovém rozhodnutí uvedl, že Městská část Praha – Velká Chuchle na jednáních v průběhu roku 2017 vyslovila souhlas s variantou „Nadjezd“, přestože to není pravda. Pořád nevím, na základě čeho to vlastně prvostupňový orgán konstatoval, když správní spis neobsahuje žádný takový dokument o souhlasu MČ Praha – Velká Chuchle s variantou nadjezd (s výjimkou souhlasů starosty MČ Praha – Velká Chuchle ze dne 22.11.2017, resp. 19.3.2018 a zápisu z Projednání nadjezdu s MČ Praha Velká Chuchle ze dne 14.6.2016 – k tomu ale viz dále). V tomto ohledu trpí Prvostupňové rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti.

Na tyto nesrovnalosti jsem již upozorňoval Žalovaného i ve svém odvolání. Odvolací orgán ovšem tyto moje argumenty ignoroval a svým potvrzujícím rozhodnutím fakticky nekriticky převzal i výše uvedenou argumentaci prvostupňového orgánu, důsledkem, čeho je nepřezkoumatelným i Napadené rozhodnutí.

Dne 22.11.2017 bylo vydáno souhlasné stanovisko tehdejšího starosty MČ Praha – Velká Chuchle, pana **Stanislava Fresla** (dále též jen „**Stanovisko z roku 2017**“), který se v něm vyjádřil k projektové dokumentaci za účelem vydání územního rozhodnutí v příslušném

územním řízení tak, že Městská část Praha – Velká Chuchle „nemá k předložené projektové dokumentaci žádné připomínky“.

Dne 19.3.2018 pak vydal pan Stanislav Fresl jako zástupce MČ Praha – Velká Chuchle (coby vlastníka a správce pozemní komunikace Na Mrázovce a Nad Drahou) další souhlasné stanovisko ve věci „Připojení komunikačního propojení (nadjezd) Starochuchelská – Mezichuchelská“ (dále též jen „**Stanovisko z roku 2018**“), ve kterém obdobně jako v předchozím Stanovisku z roku 2017 uvedl, že „**MČ Velká Chuchle s navrženým připojením souhlasí bez připomínek**“.

Dne 14.6.2016 proběhlo jednání s názvem Projednání nadjezdu s MČ Praha Velká Chuchle (dále též jen „zápis s Projednání z roku 2016“). Jednání se účastnili členové jednoho z výborů ZMČ. Výbor byl tvořen občany MČ a bývalými i současnými zastupiteli (výbor je pouze poradním orgánem zastupitelstva a může pouze doporučit zastupitelstvu přijmout usnesení). Dále, byli přítomni zástupci firem SUDOP, METROPROJEKT a SŽDC.

Ani tento dokument v době podání žádosti nemohl být akceptován jako souhlas MČ Praha Velká Chuchle.

Na zápis s Projednání z roku 2016 a daná Stanoviska z roku, 2017, resp. z roku 2018 odkazoval i prvostupňový orgán v Prvostupňovém rozhodnutí a jsou součástí správního spisu.

K důkazu:

- Záznam z Projednání nadjezdu s MČ Praha Velká Chuchle viz Stanovisko ze dne 22.11.2017 ve věci „Vyjádření k projektové dokumentaci za účelem vydání územního rozhodnutí“ - daný důkaz je součástí správního spisu jako příloha č. 4

Teprve udělení daných souhlasných stanovisek umožnilo Správě železniční dopravní cesty, státní organizace, Stavební správa západ, IČO: 70994234, ve smyslu přílohy č. 1 k vyhlášce č. 503/2006 Sb. podat kompletní návrh na vydání územního rozhodnutí ohledně záměru „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) - Černošice (mimo), varianta nadjezd“, vzhledem k tomu, že daná stanoviska byla povinnými přílohami k této žádosti. Je proto nutno zdůraznit, že usnesení zastupitelstva MČ Praha – Velká Chuchle z roku 2014 je **nepochybně projevem**, kterým si zastupitelstvo Městské části Velká Chuchle ve smyslu § 84 odst. 4 zák. č. 128/200 Sb., o obcích (dále též jen „**obecní zřízení**“) **vyhradilo pravomoc rady obce vykonávané starostou podle § 99 odst. 2 obecního zřízení, a ten tudíž nebyl oprávněn v dané záležitosti jednat v rozporu s vůlí zastupitelstva**, což ostatně potvrzuje i judikatura.

Podle rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 24.7.2009, sp. zn. 23 Cdo 3826/2007 platí, že: „Zákon tedy přímo nestanovuje, jakým způsobem zastupitelstvo obce výhradu podle § 84 odst. 4 zákona o obcích musí učinit. (...) Kromě toho je možné za vyhrazení pravomoci podle § 84 odst. 4 zákona o obcích považovat i samotné rozhodnutí zastupitelstva obce o otázce spadající do samostatné působnosti obce, která jinak spadá do pravomoci rady obce, resp. starosty. Konkrétní

otázku, kterou zastupitelstvo obce na svém zasedání projednalo a rozhodlo o ní usnesením, a to i bez předchozího samostatného rozhodnutí o vyhrazení pravomoci k rozhodování o takové otázce, je třeba považovat za otázku vyhrazenou k rozhodování zastupitelstvem obce. Znamená to nikoli vyhrazení rozhodování o všech obdobných záležitostech (kupř. o uzavírání všech smluv o dílo), ale pouze rozhodování o jedné konkrétní záležitosti. Projednáním a schválením určité záležitosti na zasedání zastupitelstva obce tak zastupitelstvo obce vyjadřuje svůj zájem o dané věci rozhodovat v plném jejím rozsahu.“¹

Vzhledem k tomu, že předmětné Usnesení MČ Praha – Velká Chuchle z roku 2014 nebylo v době podání žádosti revokováno a co do svého významu nebylo ani změněno, **pak musí platit, že jak Zápis s Projednání z roku 2016, tak i stanoviska z roku 2017 a 2018, kterými bývalý starosta pan Stanislav Fresl záměr umístění stavby nadjezdu fakticky podpořil, neměly žádnou oporu v usnesení zastupitelstva Městské části Praha - Velká Chuchle, naopak tento Zápis s Projednání z 2016 a tato Stanoviska z roku 2017 a 2018 byla v přímém rozporu s daným usnesením zastupitelstva Městské části Praha - Velká Chuchle.**

K zápisu s Projednání z roku 2016, dále k Stanovisku z roku 2017, ani k Stanovisku z roku 2018 tedy **nemůže a ani nemohlo být vůbec přihlíženo.**

„Poněvadž starosta obce nemůže (ohledně základních náležitostí, případně i dalších náležitostí právního úkonu, pokud takovou vůli projevil zastupitelstvo obce) nijak ‚dotvářet‘ či ‚pozměňovat‘ projevenou (a dosud navenek v rámci právního úkonu obce formálně právně nevyjádřenou) vůli zastupitelstva obce, která (jako jediná) je relevantní pro vznik, změnu či zánik příslušného právního vztahu, pak právní úkon, který starosta obce učinil, aniž by tím vyjádřil vůli zastupitelstva své obce, je ve smyslu § 41 odst. 2 zákona o obcích od samého počátku absolutně neplatný.“²

V kontextu právní úpravy pak žadatel nebyl bez souhlasného stanoviska Zastupitelstva Městské části Praha – Velká Chuchle vůbec oprávněn podat žádost o vydání předmětného územního rozhodnutí ve vztahu k předkládanému záměru Nadjezd.

Náležitosti žádosti o vydání územního rozhodnutí v územním řízení ve smyslu přílohy č. 1 k vyhlášce č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, v platném znění, tudíž **nebyly splněny.**

Žalobce opakovaně upozorňuje, že podle § 86 odst. 4 stavebního zákona platí, že „pokud žádost neobsahuje požadované náležitosti, stavební úřad vyzve žadatele k jejímu doplnění a řízení

1 Dostupné zde:

http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/80C99172B0784615C1257A4E0068904C?openDocument&Highlight=0.

2 Viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28.1.2015, sp. zn. 30 Cdo 3328/2014 (dostupný zde: http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/5BF69D88AEB69FC2C1257DF1003571C2?openDocument&Highlight=0.null) a obdobně též kupříkladu rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 24.6.2009, sp. zn. 30 Cdo 2064/2008 či rozsudek ze dne 31.5.2011, sp. zn. 30 Cdo 4255/2009.

přeruší.“ Nedojde-li k odstranění vad žádosti, musí být správním orgánem vydáno usnesení o zastavení řízení.

Vzhledem k tomu, že k zápisu s Projednání z roku 2016 a k Stanoviskům z roku 2017 a 2018, vydaným bývalým starostou, panem Stanislavem Freslem, **nelze přihlížet, když nevyjadřovaly platně vůli Městské části Praha – Velká Chuchle, nemohlo na ně být prvostupňovým orgánem ani odkazováno a prvostupňový orgán tak ani nemohl žádosti žadatele o vydání územního rozhodnutí vyhovět, když tato neobsahovala veškeré náležitosti/přílohy stanovené (požadované) právními předpisy.**

Na tyto procesní nedostatky je upozorňováno i v mém odvolání. Odvolací orgán ovšem tyto argumenty doslova od ignoreval, když na str. 7 Napadeného rozhodnutí konstatoval, že: *„Správním orgánům nepřísluší posuzovat, zda starosta městské části postupoval v souladu či v rozporu s usnesením zastupitelstva, uvedené je vnitřní záležitostí městské části.“*

Žalovaný jako odvolací orgán se tedy vůbec nevypořádal s podstatou uvedené odvolací argumentace, a to, že v daném případě MČ Praha – Velká Chuchle jako vlastník dopravní infrastruktury předkladateli záměru své stanovisko nikdy nesdělila, když k zápisu z Projednání a k Stanoviskám z roku 2017 a 2018 nelze přihlížet, neboť se nejednalo o řádně projevenou vůli vlastníka dopravní infrastruktury. Ani bývalý starosta Fresl a ani členové výboru ZMČ, totiž nemohli sami za Městskou část Praha – Velká Chuchle vůbec vydat stanovisko podporující záměr nadjezdu.

Tím, že se Žalovaný (stejně jako prvostupňový orgán) s **uvedenými námitkami Žalobce de facto vůbec nevypořádal**, zatížil tím Napadené rozhodnutí závažnou vadou **nepřezkoumatelnosti**. I z tohoto důvodu by proto mělo být Napadené rozhodnutí zrušeno.

Jednalo se o klíčovou odvolací námitku, proto měl Žalovaný jejímu vypořádání věnovat náležitou pozornost. To se ale nestalo. Odkazy Žalovaného na rozsudek NSS č.j. 2 Azs 179/2017–38 nejsou na místě, neboť nemám nepřiměřené požadavky na vypořádání mojí odvolací námitky. Požaduji (a i nadále požaduji) pouze to, aby se správní orgány zabývaly podstatou mé argumentace, což se doposud nestalo, neboť Žalovaný (stejně jako prvostupňový orgán) se podstatou mojí argumentace **odmítl zabývat**.

Variantu Podjezdu a její realizaci, kterou považuji za jediné správnou, přednostně požadovala též Rada Hlavního města Prahy ve Strategii rozvoje pražské metropolitní železnice č. 08/2018 (strana 61 bod 5), kterou schválila dne 4. 9. 2018 (nadjezd v krajním případě) a tím se stala pro město závaznou. Ačkoli soulad záměru se strategickými rozvojovými plány se dle stavebního zákona § 90 v územním řízení neposuzuje, jak uvedl Žalovaný v napadeném rozhodnutí (str. 29), potvrzuje podle mého názoru správnost a odůvodněnost mého přesvědčení o zhotovení mimoúrovňového křížení železniční tratě ve Velké Chuchli prioritně variantou Podjezdu, který dle studií, které byly zpracovány, je technicky řešitelný, přičemž Žalovaný ve svém rozhodnutí dostatečně nevysvětlil, že se jedná o situaci „krajního případu“, aby bylo rozhodnuto o Nadjezdu.

Umístění stavby je za těchto okolností současně ve zjevném rozporu s § 20 odst. 1 nařízení č. 10/2016 Sb. hl. m. Prahy, pražskými stavebními předpisy (dále jen „PSP“), podle kterého platí, že při umísťování staveb musí být přihlédnuto k charakteru území, zejména ke vztahu zástavby k veřejným prostranstvím, půdorysným rozměrům okolních staveb a jejich výšce. Předložená dokumentace se otázky souladu s tímto ustanovením věnuje jen povšechně, bez skutečného zhodnocení vazeb na charakter území.

Kromě zřejmého rozporu s § 20 PSP, neodpovídá záměr ani cílům a úkolům územního plánování dle §§ 18 a 19 StavZ. Povolením umístění záměru by nešlo zejména o odpovídající koordinaci veřejných i soukromých záměrů změn v území, výstavby a jiných činností ovlivňujících rozvoj území, ani o ochranu, rozvoj přírodních, kulturních a civilizačních hodnot území, včetně urbanistického a architektonického dědictví (došlo-li snad závazné stanovisko podle § 96b StavZ k jinému závěru, jde o závazné stanovisko nezákonné). Záměr není v souladu s kritérii uvedenými v § 90 odst. 1 písm. a) StavZ. Nejsou, proto splněny podmínky pro vydání územního rozhodnutí.

Sedm let starý závěr zjišťovacího řízení Ministerstva životního prostředí ze dne 10. 7. 2012 č.j. 44429/ENV/12 a oznámení Záměru navíc nemohly ani řádně zohlednit změny, ke kterým v území mezitím došlo (rozsáhlá zástavba nejen ve Velké Chuchli, nárůst dopravy a s tím související zátěž apod.). Závěr zjišťovacího řízení Ministerstva životního prostředí ze dne 10. 7. 2012 č.j. 44429/ENV/12 je proto považovat i věcně za zastaralý.

Ze všech výše uvedených důvodů k tomuto prvnímu žalobnímu bodu je zřejmé, že Napadené rozhodnutí **nesprávné a nezákonné** a mělo by být správním soudem **zrušeno**.

2. I nadále trvám na tom, že vzhledem k povaze záměru – silničního nadjezdu – měl žadatel v souvislosti se zamýšleným záměrem umístění stavby nadjezdu nejdříve (tj. ještě před podáním žádosti o vydání územního rozhodnutí) **splnit své povinnosti dle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí**, tj. především příslušnému orgánu předložit oznámení záměru stavby dle § 6 a násl. zákona č. 100/2001 Sb. o posuzování vlivů na životní prostředí.

V této souvislosti je nutno si uvědomit, že s účinností od 28.11.2018 byla nařízením Rady hlavního města Prahy č. 15/2018 nově vyhlášena přírodní rezervace Chuchelské háje, coby zvláště chráněné území. Dotčené území ovšem bylo zvláště chráněným územím i předtím.

Část zamýšleného záměru ale má zasahovat do daného zvláště chráněného území.

Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 100/2001 Sb., jsou předmětem posouzení vlivů na životní prostředí i **podlimitní záměry, které dosáhnou alespoň 25 % příslušné limitní hodnoty**, nacházejí-li se ve zvláště chráněném území nebo jeho ochranném pásmu podle zákona o ochraně přírody a krajiny a příslušný úřad stanoví, že budou podléhat zjišťovacímu řízení; tyto záměry podléhají posouzení vlivů záměru na životní prostředí, pokud se tak stanoví ve zjišťovacím řízení.

Žalovaný v Napadeném rozhodnutí (stejně jako i předtím prvostupňový orgán) nerozporuje, že daný záměr by vzhledem k svému umístění u zvláště chráněného území měl teoreticky spadat pod ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 100/2001 Sb. **Dle názoru Žalovaného ale vzhledem k délce komunikace záměr nepřesahuje zákonný limit 500 m** (když má podle Žalovaného i prvostupňového orgánu délku jen 425 metrů).

S argumentem Žalovaného, že délka záměru nepřesahuje 500 m, i nadále nesouhlasím. Zamýšlená délka nového postaveného úseku pozemní komunikace, vč. v této souvislosti nezbytně upravovaných úseků stávajících pozemních komunikací, v součtu nepochybně **přesáhne délku 500 m** (což odpovídá 25 % zákonného 2 km limitu), přičemž reálná i odhadovaná dopravní denní intenzita několikanásobně přesahuje zákonem stanovený limit 1000 vozidel/24 hodin.

Celý problém s deklarovanou délkou nové komunikace „425 metrů“ tkívá pouze v tom, že žadatel při předkládání záměru uvedl účelově danou hodnotu délky části záměru, aniž by vzal v úvahu délky dalších souvisejících komunikací, které bude nutno v souvislosti s realizací záměru upravovat (tyto další, žadatelem účelově opomenuté, části komunikací ovšem v součtu nepochybně přesahují délku 75 metrů).

Žalovaný moji danou argumentaci akceptoval, když konstatoval, že rozhodný limit pro podlimitní záměry 500 m se vztahuje pouze k **té části stavby, která je novostavbou**.

S tímto závěrem (že pro účely posouzení limitu nutno brát do úvahy pouze úsek novostavby) nesouhlasím.

Daný argument Žalovaného neodpovídá smyslu a účelu právní úpravy, neboť bezdůvodně opomíjí nutnost provedení rozsáhlejších úprav u stávajících úseků pozemních komunikací, které budou muset být v souvislosti s novostavbou zkapacitněny a stavebně upraveny, a to zcela zásadním způsobem (to platí zejména pro komunikaci na ulici Nad Drahou s nově vybudovanou propojkou z ulice Starochuchelská včetně nutnosti vybudovat přemostění potoka Vrutice).

Všechny tyto úseky tak budou tvořit s nadjezdem jeden funkční celek a je proto logické, že by měly být taky pro účely posuzování záměru z pohledu zákonných limitů dle zákona č. 100/2001 Sb. vnímány jako celek.

S ohledem na faktické poměry v území je nepochybné, že jen **stavební úpravy stávající komunikace v ulici Nad Drahou budou muset být provedeny ve vztahu k úseku komunikace delšímu než 75 metrů**.

V součtu tedy v daném případě nepochybně dojde k realizaci záměru, jehož délka překračuje zákonný limit 500 metrů. Žalovaný tedy uvedenou moji odvolací námitku neposoudil správně.

Ať už měl být záměr „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) - Černošice (mimo), varianta nadjezd“ posuzován pro účely posouzení vlivů na životní prostředí spolu se souvisejícím záměrem „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) - Černošice (mimo)“, či nikoli (ačkoli jsem toho názoru, že oba tyto záměry musely být, ať už spolu, nebo každý zvlášť, nepochybně posuzovány v režimu dle zákona č. 100/2001 Sb.), je nepochybné, že žadatel se svým postupem **dopustil nepřípustného parcelování záměru (tzv. „salámová metoda“³)**, a to jen proto, aby se vyhnul nutnosti posuzování záměru „nadjezdu“ z pohledu jeho vlivů na životní prostředí.

Žadatel si totiž nepochybně musel být vědom toho, že z pohledu negativních vlivů na životní prostředí je varianta „podjezd“ resp. tunel“ méně zatěžující než žadatelem preferovaná varianta „nadjezd“, a že tudíž by pro něj kvůli tomu byl problém získat kladné stanovisko EIA k záměru „nadjezdu“.

Žadateli navíc bylo známo i to, že diskuse nad otázkou „podjezd nebo nadjezd“ trvá ve Velké Chuchli již více než 20 let, přičemž ale výrazná většina občanů Velké Chuchle **není** nakloněna řešení spočívajícímu ve stavbě nadjezdu.

Žalovaný svým Napadeným rozhodnutím (stejně jako prvostupňový orgán v Prvostupňovém rozhodnutí) toto nepřípustné parcelování záměru aproboval.

Trvám na svém názoru, že vzhledem k výše uvedenému měl žadatel podle ustanovení § 6 odst. 2 zákona č. 100/2001 Sb. povinnost předložit oznámení daného podlimitního záměru zákonem stanoveným způsobem. Žadatel ale dané povinnosti dle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí nikdy nesplnil a **proces EIA (podáním oznámení) ve vztahu k záměru „Nadjezdu“ nikdy nezahájil.**

Prvostupňové rozhodnutí tak nemohlo být vydáno už jenom z toho důvodu, že jeho vydání nepředcházelo proces EIA (a to v žádné z jeho částí) ve vztahu k záměru „nadjezdu“, byť tomu tak mělo být. Tím spíše pak dané Prvostupňové rozhodnutí nemohlo být potvrzeno Napadeným rozhodnutím odvolacího orgánu jako věcně správné.

V předmětné věci tak **nebyly splněny podmínky pro vydání Prvostupňového rozhodnutí**, a to z důvodu na straně žadatele. Jednalo se přitom o neodstranitelnou překážku správního řízení. **Žalovaný proto měl Prvostupňové rozhodnutí bez dalšího zrušit, což ale neučinil.** Vzhledem k uvedenému by proto mělo být Napadené rozhodnutí jako nezákonné zrušeno.

³ Jedná se o metodu vymezení záměrů spočívající v předložení pouze určitých, méně problematických částí celkového záměru, a to za účelem vyhnout se povinnosti podrobit předkládaný záměr posouzení procesem EIA. Účelovou snahu, která spočívá ve fragmentaci záměrů směřující k obcházení zákona, je nutné kvalifikovat jako nelegální a zákonu odporující. K tomu podrobněji viz relevantní judikaturu SDEU, např. rozhodnutí ve věci C-392/96 (body 76 a 82); C-142/07; či C-275/09 (bod 36

3. I nadále trvám na tom, že provedení zamýšlených staveb povede k zvýšení již tak dost vysoké hlučnosti z dopravy v stavbou postižené lokalitě, když krom hlukových emisí vytvářených železniční dopravou přibude ještě i zvýšená hlučnost ze silniční dopravy.

Žalovaný se nevypořádal s námitkou, že zdrojů hluku je v dané lokalitě více – provoz vozidel v ulici Mezichuchelská, železniční trať, provoz vozidel na komunikaci Strakonická, která rovněž oblast, kde žijí, výrazně zatěžuje hlukem. Navíc plánovaná stavba tří protihlukových stěn, jak je v napadeném usnesení konkretizováno, nebude nijak chránit před hlukem z projíždějících aut přes Nadjezd, který nebude vybaven protihlukovými zábranami a jehož sklon bude 6,96 %. Podle územního rozhodnutí bude nejvyšší část mostu v niveletě 207,562 m.n.m. Bpv, pak niveleta klesá ve sklonu 6,96 % směrem k napojení na komunikaci Mezichuchelská na niveletu 196,442 m.n.m. Bpv (viz bod 7 územního rozhodnutí), tj. výška Nadjezdu bude v nejvyšším bodě 11,12 m, což logicky přinese větší hlukovou zátěž z projíždějících vlaků a vozidel (což by nebyl případ Podjezdu). V této souvislosti považuji za nepřipadnou argumentaci Žalovaného, že záměrem nebude výrazně zasaženo do krajinného rázu území.

Dále nesouhlasím s tvrzením Žalovaného, že po realizaci plánovaného záměru nedojde ke zvýšení dopravy ve Velké Chuchli, neboť nelze předpokládat, že řidiči budou jezdit do Prahy přes Slivenec a Velkou Chuchli, neboť zde jsou serpentiny. Tyto úvahy nepovažuji za správné, neboť již při výstavbě komunikace Mezichuchelská, bylo bývalým starostou Freslem argumentováno, že se bude jednat jen o místní obslužnou komunikaci sloužící potřebám občanů Malé a Velké Chuchle. V současné době se jedná o tranzitní komunikaci pro vozidla jedoucí z/do Radotína, Černošic a dále ze středočeského kraje. Obdobně na základě uvedených zkušeností lze očekávat, že v případě kolon (které jsou v pracovní dny skoro každý den) ve směru od Plzně k Barrandovskému mostu – ulici K Barrandovu, budou řidiči vzhledem k Nadjezdu volit objízdnu trasu přes Velkou Chuchli. Obdobnou argumentaci Žalovaného, kterou nyní uplatnil ve svém rozhodnutí, tedy že tomu tak nebude a že řidiči nebudou volit trasu přes Slivenec, považuji za spekulativní, ničím nepodloženou. V případě Nadjezdu (oproti Podjezdu) pak dojde k výraznému a nepřiměřenému snížení pohody mého bydlení oproti možné variantě Podjezdu, kdy podjezdy oproti nadjezdům jsou v obdobných situacích (intravilán obce a zahuštěnost rodinných domů) běžně preferovány a jsou standardem, o čemž svědčí též záměr radotínské radnice překřížit železniční trať v Radotíně podjezdem, nikoli nadjezdem (obdobně obec Černošice plánuje podjezd, nikoli nadjezd železniční tratě).

Nelze opomenout, že v obou případech (jak železniční, tak silniční dopravy) lze v důsledku provedení zamýšlených změn důvodně očekávat značné zvýšení intenzity dopravy. To vše povede k překračování hygienických limitů pro hluk i prašnost ve vztahu k mým pozemkům (i dalších dotčených účastníků řízení) v zasažené lokalitě, výraznému snížení komfortu bydlení a výraznému zhoršení životního prostředí, což bude mít nepochybně za následek zásah do práva **nerušeného užívání** předmětu v mém vlastnictví.

Žalovaný se v Napadeném rozhodnutí s mojí uvedenou odvolací námitkou dostatečně nevypořádal.

IV.

S ohledem na výše uvedené jsem přesvědčen, že Napadené rozhodnutí (a ostatně i Prvostupňové rozhodnutí) je nezákonné.

Proto navrhuji, aby nadepsaný soud **napadené rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 31.8.2021, sp. zn. S-MHMP 618575/2020/STR, č.j. MHMP 1189353/2021, jakož i prvostupňové rozhodnutí Úřadu Městské části Praha 16 ze dne 8.11.2019, čj. 011150/19/OVDŽP, sp. zn. 023860/17/OVDŽP/Čr, zrušil.**

V.

Návrh na přiznání odkladného účinku žaloby

Nadto považuji důsledky napadeného rozhodnutí za natolik zásadní, že jsem nucen krom jeho přezkumu požádat nadepsaný soud rovněž **o přiznání odkladného účinku k této žalobě.**

Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Mám za to, že jsou splněny všechny podmínky ve smyslu ustanovení § 73 odst. 2 soudního řádu správního pro to, aby byl dané žalobě odkladný účinek přiznán.

Jak jsem již výše uvedl, považuji důsledky napadeného rozhodnutí za velice zásadní pro můj život, vzhledem k tomu, že Napadené rozhodnutí umožňuje žadateli požadovat vydání stavebního povolení na realizaci nadjezdu, který by v případě řádně vedeného správního řízení, kterému by předcházelo řízení EIA, nikdy nebyl vydán. Stavba nadjezdu neodpovídá trendům minimalizace zásahů do životního prostředí a upřednostňování méně invazivních zásahů do životního prostředí. **Kvalita bydlení mi bude dramaticky snížena vybudováním monstrózního betonového objektu opravdu jen pár metrů před mými okny.**

Jsem přesvědčen, že na rozdíl od újmy, která by mi vznikla postavením betonového nadjezdu **nebude žádná třetí osoba dotčena tím, že bude vyčkáno konečného meritorního rozhodnutí soudu o této žalobě.**

Odkladný účinek napadeného rozhodnutí určitě nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem, právě naopak. Je nutné si uvědomit, že moje úsilí a celá správní žaloba směřuje k tomu, aby byla zajištěna ochrana životního prostředí v lokalitě v co nejširším možném rozsahu, při současném jiném vhodném řešení dopravní situace v lokalitě.

Z výše uvedeného mám za to, že **jsou u mě splněny podmínky § 73 odst. 2 soudního řádu správního proto, aby soud přiznal této žalobě odkladný účinek,** neboť by výkon napadeného rozhodnutí (ve spojení s rozhodnutím orgánu prvního stupně) znamenal pro mě **nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a**

protože odkladný účinek napadeného rozhodnutí nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Z těchto důvodů navrhuji, aby nadepsaný soud v souladu s ustanovením § 73 odst. 2 soudního řádu správního přiznal žalobě odkladný účinek.

M.

M.

Městský soud v Praze

Spálená 2

112 16 Praha 2

Pracovní list
Městský soud v Praze
pracoviště Spálená 2, Praha 2
Došlo dne: 16. 11. 2021
listů: 4
příloh: 1380
kolky: 4.000, 100

V Praze dne 16. 11. 2021

LISTRUM
18. 11. 2021

Žalobkyně:

V. W., nar. v Praze, trvale

18. 11. 2021 bytem 159 00 Praha 5 - Velká Chuchle, Starolázeňská

Žalovaný:

Magistrát hl. m. Prahy, se sídlem Mariánské nám. 2/2, 110 01
Praha 1

1) Žaloba proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního úřadu č.j. MHMP 1189353/2021, sp. zn. S-MHMP 618575/2020/STR, ze dne 31. 8. 2021, o zamítnutí odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 16, Odboru výstavby, dopravy a životního prostředí, úseku výstavby č. j. 011150/19/OVDŽP, sp. zn. 023860/17/OVDŽP/Čr ze dne 8. 11. 2019, kterým rozhodl o umístění stavby pro záměr nazvaný: „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) – Černošice (mimo), varianta nadjezd“ Praha 5 – Velká Chuchle

2) Návrh na přiznání odkladného účinku žaloby

I.

Přehled věci a včasnost žaloby

1. Úřadem městské části Praha 16, odborem výstavby, dopravy a životního prostředí, úsekem výstavby, bylo k návrhu Správy železniční dopravní cesty, státní organizace, Stavební správa západ, IČO 70994234, Dlážděná 1007/3, 110 00 Praha 1 – Nové Město, kterou zastupuje SUDOP PRAHA a.s., IČO 25793349, Olšanská 2643/1a, Praha 3 – Žižkov, vydáno dne 8. 11. 2019 č. j. 011150/19/OVDŽP, sp. zn. 023860/17/OVDŽP/Čr územní rozhodnutí (dále jen prvostupňové rozhodnutí), kterým tento úřad vydává ve výroku uvedené územní rozhodnutí o umístění stavby

pro záměr nazvaný: „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) – Černošice (mimo), varianta nadjezd“, Praha 5 – Velká Chuchle (dále jen nadjezd ve Velké Chuchli):

- I. Rozhodnutí o umístění stavby pro záměr nazvaný: „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) – Černošice (mimo), varianta nadjezd“, Praha 5 – Velká Chuchle na pozemcích:
 - Katastrální území Hlubočepy: parc. č. 571/1, parc. č. 580, parc. č. 581/3, parc. č. 1615/2, parc. č. 1752/2
 - Katastrálním území Malá Chuchle: parc. č. 226/1, parc. č. 226/4
 - Katastrálním území Velká Chuchle: par. č. 52, parc. č. 99, parc. č. 103/2, parc. č. 105, parc. č. 106/1, parc. č. 600, parc. č. 608, parc. č. 610/1, parc. č. 610/2, parc. č. 1132/3, parc. č. 1136, parc. č. 1149, parc. č. 1150, parc. č. 1152, parc. č. 1155, parc. č. 1156, parc. č. 1157, parc. č. 1158/3, parc. č. 1159/1, parc. č. 1168/1, parc. č. 1169, parc. č. 1173/1, parc. č. 1203, parc. č. 1204, parc. č. 1205/1, parc. č. 1207/3, parc. č. 1208, parc. č. 1209/7, parc. č. 1211/11, 1211/16, parc. č. 1211/17, parc. č. 1214.
 - II. Stanoví podmínky pro změny dokončených staveb a umístění nových staveb.
2. Žalobkyně je **vlastníkem pozemků parc. č. 623, 624/1, 624/2**, nacházejících se v katastrálním území Velká Chuchle, obec Praha.
 3. Žalobkyně je z toho důvodu účastníkem územního řízení vedeného u Úřadu městské části Praha 16 pod sp. zn. 023860/17/OVDŽP/Čr ve věci záměru „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) - Černošice (mimo), varianta „nadjezd“ Praha 5 - Velká Chuchle, a to podle ustanovení § 85 odst. 2 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění (dále jen „stavební zákon“), podle kterého je účastníkem řízení i vlastník vzdáleného pozemku nebo stavby, není-li možné vyloučit, že by mohl být zamýšleným stavebním záměrem dotčen na vlastnickém právu.
 4. Žalobkyně **napadla odvoláním** ze dne 9. 12. 2019, doplněným podáním ze dne 10. 3. 2020, rozhodnutí Úřadu Městské části Praha 16 ze dne 8. 11. 2019, č. j. 011150/19/OVDŽP, sp. zn. 023860/17/OVDŽP/Čr (dále jen „Prvostupňové rozhodnutí“), kterým stavební úřad vydal rozhodnutí o umístění stavby pro záměr nazvaný „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) – Černošice (mimo), varianta nadjezd“ Praha 5 – Velká Chuchle.

Přílohy:

- Rozhodnutí Úřadu Městské části Praha 16 ze dne 8.11.2019, č. j. 011150/19/OVDŽP,

sp. zn. 023860/17/OVDŽP/Čr

- Odvolání žalobkyně proti prvostupňovému rozhodnutí a jeho doplnění

5. Dne 31. 8. 2021 vydal žalovaný rozhodnutí sp. zn. S-MHMP 618575/2020/STR, č. j. MHMP 1189353/2021 (dále jen „Napadené rozhodnutí“), kterým:

- Výrokem I. – rozhodl, že odvolání Spolku ochránců životního prostředí Velká Chuchle, z.s. se jako nepřipustné zamítá.
- Výrokem II. – rozhodl, že odvolání V. B., R. a G., H. I., J. K., M. M., V. M., M. M., D. M., P. N., V. P. D. a V., R. V. a V. W. se zamítají a rozhodnutí č. j. 011150/19/OVDŽP, sp. zn. 023860/17/OVDŽP/Čr ze dne 8. 11. 2019, se potvrzuje.

Přílohy:

- Rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 31. 8. 2021, sp. zn. S-MHMP 618575/2020/STR, č.j. MHMP 1189353/2021

6. Vzhledem k tomu, že žalobkyně je účastníkem odvolacího řízení dle ustanovení § 27 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění, bylo jí napadené rozhodnutí doručováno veřejnou vyhláškou – prostřednictvím úřední desky žalovaného.

Napadené rozhodnutí bylo na úřední desce žalovaného vyvěšeno dne 6. 9. 2021.

Podle ustanovení § 25 odst. 2 správního řádu se písemnost doručovaná veřejnou vyhláškou považuje za doručitou patnáctým dnem po vyvěšení. **Napadené rozhodnutí tudíž bylo žalobkyni doručeno dne 21. 9. 2021.**

Podle § 72 odst. 1 soudního řádu správního činí lhůta pro podání správní žaloby proti rozhodnutí správního orgánu dva měsíce od doručení předmětného správního rozhodnutí.

V daném případě tedy lhůta pro podání správní žaloby končí dne **21. 11. 2021.**

Tato správní žaloba proti napadenému rozhodnutí je tedy podána včas, v zákonem stanovené lhůtě.

Žalobkyně označuje jako osoby, zúčastněné na řízení, všechny účastníky správního řízení. Jelikož bylo v rámci řízení účastníkům doručováno ediktálně (veřejnou vyhláškou), nejsou tito žalobkyni známi a není jí znám ani jejich počet. Jmenovitě jsou žalobkyni známy toto účastníci (uvedeno v napadeném rozhodnutí):

- 1) Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, Stavební správa západ, IČO 70994234, Dlážďená 1003/7, 110 00 Praha – Nové Město, kterou zastupuje

SUDOP PRAHA a.s., IČO 25793349, Olšanská 2643/1a, 130 00 Praha 3 – Žižkov,

- 2) H. a. L. v. , Nad Drahou. , Praha 5 – Velká Chuchle
- 3) J. K. , Nad Drahou. , Praha 5 – Velká Chuchle
- 4) M. V. , náměstí Chuchelských bojovníků , Praha 5 – Velká Chuchle
- 5) Česká republika, Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových
- 6) Dopravní podnik hl. m. Prahy, a.s., jednotka Dopravní Tramvaje, Sokolovská 42/217, Praha 9 – Vysočany
- 7) Hlavní město Praha, zast. Magistrátem hl. m. Prahy, odborem evidence majetku, Mariánské náměstí 2/2, Praha 1 – Staré Město
- 8) Mgr. Robert Plicka, Městská část Praha – Velká Chuchle, U skály 262/2, Praha 5 – Velká Chuchle
- 9) Povodí Vltavy, státní podnik, závod Dolní Vltava 3, Holečkova 106/8, Praha 5 – Smíchov
- 10) D. M. , Nad Drahou. , Praha 5 – Velká Chuchle
- 11) P. N. , Nad Drahou. 3a, Praha 5 – Velká Chuchle
- 12) Spolek ochránců životního prostředí Velká Chuchle, z.s. Národní 58/32, Praha 1 – Nové Město, zastoupený Aramem Sargsyanem, Národní 58/32, Praha 1

7. Žalobkyně je přesvědčena o tom, že **napadené rozhodnutí je nezákonné.**

Nezákonnost napadeného rozhodnutí je dána jednak tím, že řízení, které předcházelo vydání prvostupňového rozhodnutí i napadeného rozhodnutí je zatíženo procesními vadami a dále tím, že žadatel o vydání územního rozhodnutí pro daný záměr nepředložil veškeré podklady vyžadované právními předpisy k vydání požadovaného územního rozhodnutí pro daný záměr v dané věci, a konečně i tím, že se žalovaný v napadeném usnesení nesprávně a nedostatečně vypořádal s argumentací žalobkyně uvedenou v jejím odvolání.

Žalobkyně proto podává **proti výroku II. Napadeného rozhodnutí žalobu dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění.**

II.

Návrh na přiznání odkladného účinku žaloby

Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přiznává žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Žalobkyně je přesvědčena o tom, že újma způsobená účinky napadeného rozhodnutí (potažmo účinky prvostupňového rozhodnutí, které žalobkyně napadla odvoláním, o němž rozhodl žalovaný), je nepoměrně větší, než újma, která by hypoteticky mohla vzniknout třetím osobám tím, že by byl žalobě přiznán odkladný účinek a že by bylo vyčkáno meritorního rozhodnutí v této věci nadepsaným soudem.

Žalobkyně považuje důsledky napadeného rozhodnutí za velice zásadní pro její život, vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí umožňuje žadateli požadovat vydání stavebního povolení na realizaci nadjezdu, který by v případě řádně vedeného správního řízení, kterému by předcházelo řízení EIA, nikdy nebyl vydán. Stavba nadjezdu neodpovídá trendům minimalizace zásahů do životního prostředí a upřednostňování méně invazivních zásahů do životního prostředí. Kvalita bydlení bude dramaticky snížena vybudováním monstrózního betonového objektu jen několik desítek metrů od bydliště Žalobkyně a v hustě zastavěném intravilánu obce (povede k nárůstu dopravy, znečištění ovzduší, dalšímu nárůstu hluku v území, nevratné, a to i pro příští generace, újmě v podobě zničení unikátního krajinného rázu, včetně pohledu na barokní kostel Sv. Jana Nepomuckého ležící v přírodním parku Radotínského – Chuchelského háje).

Žalobkyně je přesvědčena, že na rozdíl od újmy, která by jí vznikla postavením betonového nadjezdu několik desítek metrů od jejího bydliště, **nebude žádná třetí osoba dotčena tím, že bude vyčkáno konečného meritorního rozhodnutí soudu o této žalobě.**

Odkladný účinek napadeného rozhodnutí určitě nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem, právě naopak. Je nutné si uvědomit, že úsilí žalobkyně a celá správní žaloba směřuje k tomu, aby byla zajištěna ochrana životního prostředí v lokalitě v co nejširším možném rozsahu, zachování unikátního krajinného rázu, při současném jiném vhodném a možném řešení dopravní situace v lokalitě (podjezd).

Na základě výše uvedeného má žalobkyně za to, že jsou u ní **splněny podmínky § 73 odst. 2 soudního řádu správního pro to, aby soud přiznal této žalobě odkladný účinek, neboť by výkon napadeného rozhodnutí (ve spojení s rozhodnutím orgánu prvního stupně) znamenal pro Žalobkyni nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a protože odkladný účinek napadeného rozhodnutí nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.**

Žalobkyně považuje důsledky napadeného rozhodnutí za natolik zásadní, že je nucena krom jeho přezkumu požádat nadepsaný soud rovněž **o přiznání odkladného účinku této žalobě a ve smyslu § 73 s. ř. s. n a v r h u j e, aby soud vydal bez zbytečného odkladu a přednostně (§ 56 s. ř. s.)**

u s n e s e n í,

kterým se žalobě přiznává o d k l a d n ý ú č i n e k.

III.

Žalobní body

1.

Žalobkyně předně poukazuje na skutečnost, že problematika mimoúrovňového křížení železniční tratě ve Velké Chuchli (nadjezd, podjezd, tunel) je citlivá a je řešena po mnoho let. K řešení mimoúrovňového křížení železniční tratě, jehož potřebu žalobkyně nepochybně, vydal Úřad městské části Praha 16 – Radotín, odbor výstavby, dopravy a životního prostředí rozhodnutí již dne 16. 7. 2007, č.j. Ov-003926/06 Hd P-/Velká Chuchle, kterým byla na pozemcích v k.ú. Velká Chuchle umístěna dopravní stavba nazvaná „Komunikační propojení přes ČD ve Velké Chuchli, Praha – Velká Chuchle“ včetně ochranného pásma (nadjezd v Chuchli). Proti tomuto rozhodnutí jsem jako členka občanského sdružení Ateliér pro životní prostředí, o. s., které bylo zastoupeno JUDr. Jaroslavem Kužvartem, podala odvolání k Magistrátu hl. m. Prahy, a následně proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 10. 6. 2008, č.j. S-MHMP 424145/2007/OST/Fr, kterým bylo odvolání zamítnuto, žalobu k Městskému soudu v Praze. O této žalobě rozhodl Městský soud v Praze usnesením ze dne 26. 4. 2012, sp. zn. 7 Ca 228/2008 tak, že „Rozhodnutí Magistrátu hl.m. Prahy č.j. S-MHMP 424145/2007/OST/Fr, ze dne 10. 6. 2008 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení“.

Dále žalobkyně poukazuje na to, že podle § 86 odst. 4 stavebního zákona platí, že „pokud žádost neobsahuje požadované náležitosti, stavební úřad vyzve žadatele k jejímu doplnění a řízení přeruší.“

Ustanovení § 86 odst. 6 stavebního zákona pak stanoví: „Obsahové náležitosti žádosti o vydání územního rozhodnutí a jejích příloh, včetně rozsahu a obsahu dokumentace pro vydání územního rozhodnutí, stanoví prováděcí právní předpis.“

Žalobkyně upozorňuje, že daná podmínka nemohla být považována v daném řízení za splněnou, a to minimálně z důvodu chybějícího stanoviska zastupitelstva Městské části Praha – Velká Chuchle coby vlastníka (správce) komunikace Na Mrázovce a Nad Drahou s připojením záměru (nadjezdu) na dané komunikace.

Je veřejně známo, že s variantou nadjezdu Městská část Velká Chuchle dlouhodobě nesouhlasila, když v souvislosti s řešením komunikačního propojení mezi ulicí Starochuchelskou a Mezichuchelskou preferovala tzv. variantu podjezdu, resp. tunelu.

Zastupitelstvo Městské části Praha – Velká Chuchle již dne 24.2.2014 vydalo usnesení č. 1/2014, bod 1/2-2 v tomto znění: „Zastupitelstvo městské části schvaluje, na základě doporučení výboru dopravy bezpečnosti ze dne 3.2.2014, doporučení výboru stavebního a územního plánu ze dne 19.2.2014, průběhu jednání s majiteli dotčených nemovitostí ve dnech 22.1 a 28.1.2014, průběhu jednání s přítomnými členy ZMČ dne

10.2.2014, průběhu veřejné schůze dne 12.2.2014 a výsledku ankety, k další projektové přípravě a k realizaci mimoúrovňového křížení ulice Starochuchelská s tratí ČD „variantu E TUNEL“ za předpokladu dodržení v příloze uvedených podmínek. Maximálně do 60 dnů bude ZMČ vyhlášeno místní referendum na téma podpory varianty E.“

Zastupitelstvo Městské části Praha – Velká Chuchle tedy v roce 2014 jednoznačně rozhodlo o podpoře varianty „TUNEL“, (která je stejného významu jako varianta podjezd), čímž mimo jiné fakticky odmítlo variantu „nadjezd“, která byla rovněž diskutována. Je zřejmé, že tímto zastupitelstvo pro starostu městské části stanovilo až do odvolání závazný pokyn, jak postupovat v záležitostech týkajících se mimoúrovňového křížení ulice Starochuchelská s tratí ČD.

Ve dnech 23. – 24. 5. 2014 bylo v obci konáno referendum, a ačkoli se jej zúčastnilo pouze 32,2 % oprávněných voličů, 77,8 % voličů podpořilo další přípravu varianty E (tunel).

Zastupitelstvo Městské části Praha – Velká Chuchle dále vydalo dne 25. 3. 2019 usnesení č. 2/2019, bod 2/6-4: „Zastupitelstvo městské části setrává, na schváleném usnesení zastupitelstva č. 1/2014 ze dne 24.2.2014 (bod 1/2-2) s tím, že pouze mění původní text „variantu E TUNEL“ na „variantu PODJEZD“ a ruší poslední větu usnesení v celém znění.“ Jak již ale bylo uvedeno výše, varianta Tunel, je co do podstaty stejného významu jako varianta podjezd.

K důkazu:

- Usnesení zastupitelstva MČ Praha – Velká Chuchle č. 1/2014, ze dne 24.2.2014
- Usnesení zastupitelstva MČ Praha – Velká Chuchle č. 2/2019, ze dne 25.3.2019

Prvostupňový orgán v prvostupňovém rozhodnutí uvedl, že Městská část Praha – Velká Chuchle na jednáních v průběhu roku 2017 vyslovila souhlas s variantou „Nadjezd“, přestože to není pravda a není zřejmé, z čeho prvostupňový orgán vycházel, když správní spis neobsahuje žádný dokument o souhlasu MČ Praha – Velká Chuchle s variantou nadjezd (s výjimkou souhlasů starosty MČ Praha – Velká Chuchle ze dne 22. 11. 2017, resp. 19. 3. 2018 a zápisu z Projednání nadjezdu s MČ Praha Velká Chuchle ze dne 14.6.2016 – k tomu ale viz dále). V tomto ohledu trpí prvostupňové rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti.

Přestože někteří odvolatelé na tyto skutečnosti upozorňovali, odvolací orgán (žalovaný) tyto argumenty ignoroval a svým potvrzujícím rozhodnutím fakticky nekriticky převzal i výše uvedenou argumentaci prvostupňového orgánu, důsledkem čehož je nepřezkoumatelným i Napadené rozhodnutí.

Dne 22.11.2017 bylo vydáno souhlasné stanovisko tehdejšího starosty MČ Praha – Velká Chuchle, pana Stanislava Fresla (dále též jen „Stanovisko z roku 2017“), který se v něm vyjádřil k projektové dokumentaci za účelem vydání územního rozhodnutí

v příslušném územním řízení tak, že Městská část Praha – Velká Chuchle „nemá k předložené projektové dokumentaci žádné připomínky“.

Dne 19.3.2018 pak vydal pan Stanislav Fresl jako zástupce MČ Praha – Velká Chuchle (coby vlastníka a správce pozemní komunikace Na Mrázovce a Nad Drahou) další souhlasné stanovisko ve věci „Připojení komunikačního propojení (nadjezd) Starochuchelská – Mezichuchelská“ (dále též jen „Stanovisko z roku 2018“), ve kterém obdobně jako v předchozím Stanovisku z roku 2017 uvedl, že „*MČ Velká Chuchle s navrženým připojením souhlasí bez připomínek*“.

Dne 14.6.2016 proběhlo jednání s názvem Projednání nadjezdu s MČ Praha Velká Chuchle (dále též jen „zápis z Projednání z roku 2016“). Jednání se účastnili členové jednoho z výborů ZMČ. Výbor byl tvořen občany MČ a bývalými i současnými zastupiteli (výbor je pouze poradním orgánem zastupitelstva a může pouze doporučit zastupitelstvu přijmout usnesení). Dále, byli přítomni zástupci firem SUDOP, METROPROJEKT a SŽDC.

Ani tento dokument v době podání žádosti nemohl být akceptován jako souhlas Městské části Praha Velká Chuchle.

Na zápis s Projednání z roku 2016 a daná Stanoviska z roku 2017, resp. z roku 2018 odkazoval i prvostupňový orgán v Prvostupňovém rozhodnutí a jsou součástí správního spisu.

K důkazu:

- *Záznam z Projednání nadjezdu s MČ Praha Velká Chuchle viz Stanovisko ze dne 22.11.2017 ve věci „Vyjádření k projektové dokumentaci za účelem vydání územního rozhodnutí“ - daný důkaz je součástí správního spisu jako příloha č. 4*

Teprve udělení daných souhlasných stanovisek umožnilo Správě železniční dopravní cesty, státní organizace, Stavební správa západ, IČO: 70994234, ve smyslu přílohy č. 1 k vyhlášce č. 503/2006 Sb. podat kompletní návrh na vydání územního rozhodnutí ohledně záměru „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) - Černošice (mimo), varianta nadjezd“, vzhledem k tomu, že daná stanoviska byla povinnými přílohami k této žádosti. Je proto nutno zdůraznit, že usnesení zastupitelstva MČ Praha – Velká Chuchle z roku 2014 je **nepochybně projevem**, kterým si zastupitelstvo Městské části Velká Chuchle ve smyslu § 84 odst. 4 zák. č. 128/200 Sb., o obcích (dále též jen „**obecní zřízení**“) **vyhradilo pravomoc rady obce vykonávané starostou podle § 99 odst. 2 obecního zřízení**, a ten tudíž nebyl oprávněn v dané záležitosti jednat v rozporu s vůlí zastupitelstva, což ostatně potvrzuje i judikatura.

Podle rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 24. 7. 2009, sp. zn. 23 Cdo 3826/2007 platí, že: „*Zákon tedy přímo nestanovuje, jakým způsobem zastupitelstvo obce výhradu podle § 84 odst. 4 zákona o obcích musí učinit. (...) Kromě toho je možné za vyhrazení pravomoci podle § 84 odst. 4 zákona o obcích považovat i samotné rozhodnutí zastupitelstva obce o otázce spadající do samostatné působnosti obce, která jinak spadá do pravomoci rady obce, resp.*

starosty. Konkrétní otázku, kterou zastupitelstvo obce na svém zasedání projednalo a rozhodlo o ní usnesením, a to i bez předchozího samostatného rozhodnutí o vyhrazení pravomoci k rozhodování o takové otázce, je třeba považovat za otázku vyhrazenou k rozhodování zastupitelstvem obce. Znamená to nikoli vyhrazení rozhodování o všech obdobných záležitostech (kupř. o uzavírání všech smluv o dílo), ale pouze rozhodování o jedné konkrétní záležitosti. Projednáním a schválením určité záležitosti na zasedání zastupitelstva obce tak zastupitelstvo obce vyjadřuje svůj zájem o dané věci rozhodovat v plném jejím rozsahu.”¹

Vzhledem k tomu, že předmětné usnesení Městské části Praha – Velká Chuchle z roku 2014 nebylo v době podání žádosti revokováno a co do svého významu nebylo ani změněno, **pak musí platit, že jak Zápis z Projednání z roku 2016, tak i stanoviska z roku 2017 a 2018, kterými bývalý starosta pan Stanislav Fresl záměr umístění stavby nadjezdu fakticky podpořil, neměly žádnou oporu v usnesení zastupitelstva Městské části Praha - Velká Chuchle, naopak tento Zápis z Projednání z 2016 a tato Stanoviska z roku 2017 a 2018 byla v přímém rozporu s daným usnesením zastupitelstva Městské části Praha - Velká Chuchle.**

K zápisu z Projednání z roku 2016, dále k Stanovisku z roku 2017, ani k Stanovisku z roku 2018 tedy **nemůže a ani nemohlo být vůbec přihlíženo.**

„Poněvadž starosta obce nemůže (ohledně základních náležitostí, případně i dalších náležitostí právního úkonu, pokud takovou vůli projevilo zastupitelstvo obce) nijak ‚dotvářet‘ či ‚pozměňovat‘ projevenou (a dosud navenek v rámci právního úkonu obce formálně právně nevyjádřenou) vůli zastupitelstva obce, která (jako jediná) je relevantní pro vznik, změnu či zánik příslušného právního vztahu, pak právní úkon, který starosta obce učinil, aniž by tím vyjádřil vůli zastupitelstva své obce, je ve smyslu § 41 odst. 2 zákona o obcích od samého počátku absolutně neplatný.”²

V kontextu právní úpravy pak žadatel nebyl bez souhlasného stanoviska Zastupitelstva Městské části Praha – Velká Chuchle vůbec oprávněn podat žádost o vydání předmětného územního rozhodnutí ve vztahu k předkládanému záměru Nadjezd.

Náležitosti žádosti o vydání územního rozhodnutí v územním řízení ve smyslu přílohy č. 1 k vyhlášce č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, v platném znění, tudíž nebyly splněny.

Žalobkyně proto znovu upozorňuje na ust. § 86 odst. 4 stavebního zákona, podle kterého platí, že *„pokud žádost neobsahuje požadované náležitosti, stavební úřad vyzve*

1 Dostupné zde:

http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/B0C99172B0784615C1257A4E0068904C?openDocument&Highlight=0.

2 Viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28.1.2015, sp. zn. 30 Cdo 3328/2014 (dostupný zde: http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/5BF69D88AEB69FC2C1257DF1003571C2?openDocument&Highlight=0,null) a obdobně též kupříkladu rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 24.6.2009, sp. zn. 30 Cdo 2064/2008 či rozsudek ze dne 31.5.2011, sp. zn. 30 Cdo 4255/2009.

žadatele k jejímu doplnění a řízení přeruší.“ Nedojde-li k odstranění vad žádosti, musí být správním orgánem vydáno usnesení o zastavení řízení.

Vzhledem k tomu, že k zápisu z Projednání z roku 2016 a k Stanoviskům z roku 2017 a 2018, vydaným bývalým starostou, panem Stanislavem Freslem, **nelze přihlížet, když nevyjadřovaly platně vůli Městské části Praha – Velká Chuchle, nemohlo na ně být prvostupňovým orgánem ani odkazováno a prvostupňový orgán tak ani nemohl žádosti žadatele o vydání územního rozhodnutí vyhovět, když tato neobsahovala veškeré náležitosti/přílohy stanovené (požadované) právními předpisy.**

S těmito procesními nedostatky se odvolací orgán na straně 7 napadeného rozhodnutí vypořádal konstatováním, že *„Správním orgánům nepřísluší posuzovat, zda starosta městské části postupoval v souladu či v rozporu s usnesením zastupitelstva, uvedené je vnitřní záležitostí městské části.“*

Žalovaný jako odvolací orgán se tedy vůbec nevypořádal s argumentací, že v daném případě Městská část Praha – Velká Chuchle jako vlastník dopravní infrastruktury předkladateli záměru své stanovisko nikdy nesdělila, když k zápisu z Projednání a k Stanoviskům z roku 2017 a 2018 nelze přihlížet, neboť se nejednalo o řádně projevenou vůli vlastníka dopravní infrastruktury. Ani bývalý starosta Fresl a ani členové výboru ZMČ, totiž nemohli sami za Městkou část Praha – Velká Chuchle vůbec vydat stanovisko podporující záměr nadjezdu.

Tím, že se žalovaný (stejně jako prvostupňový orgán) s **uvedenými námitkami de facto vůbec nevypořádal**, zatížil Napadené rozhodnutí závažnou vadou **nepřezkoumatelnosti**. I z tohoto důvodu by proto mělo být Napadené rozhodnutí zrušeno.

Variantu Podjezdu a její realizaci, kterou žalobkyně považuje za jediné správnou, přednostně požadovala též Rada Hlavního města Prahy ve Strategii rozvoje pražské metropolitní železnice č. 08/2018 (strana 61 bod 5), kterou schválila dne 4. 9. 2018 (**nadjezd v krajním případě**) a tím se stala pro město závaznou. Ačkoli soulad záměru se strategickými rozvojovými plány se dle stavebního zákona § 90 v územním řízení neposuzuje, jak uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí (str. 29), potvrzuje podle názoru žalobkyně správnost a odůvodněnost jejího přesvědčení o zhotovení mimoúrovňového křížení železniční tratě ve Velké Chuchli prioritně variantou Podjezdu, který dle studií, které byly zpracovány, je technicky řešitelný, přičemž žalovaný ve svém rozhodnutí dostatečně nevysvětlil, proč se jedná o situaci „krajního případu“, aby byla zvolena varianta Nadjezdu.

K důkazu:

- *Strategie rozvoje pražské metropolitní železnice č. 08/2018 (strana 61 bod 5).*

Umístění stavby je současně ve zjevném rozporu s § 20 odst. 1 nařízení č. 10/2016 Sb. hl. m. Prahy, pražskými stavebními předpisy (dále jen „PSP“), podle kterého platí, že

při umisťování staveb musí být přihlédnuto k charakteru území, zejména ke vztahu zástavby k veřejným prostranstvím, půdorysným rozměrům okolních staveb a jejich výšce. Předložená dokumentace se otázce souladu s tímto ustanovením věnuje jen povšechně, bez skutečného zhodnocení vazeb na charakter území.

Kromě zřejmého rozporu s § 20 PSP, neodpovídá záměr ani cílům a úkolům územního plánování dle §§ 18 a 19 StavZ. Povolením umístění záměru by nešlo zejména o odpovídající koordinaci veřejných i soukromých záměrů změn v území, výstavby a jiných činností ovlivňujících rozvoj území, ani o ochranu, rozvoj přírodních, kulturních a civilizačních hodnot území, včetně urbanistického a architektonického dědictví (došlo-li snad závazné stanovisko podle § 96b StavZ k jinému závěru, jde o závazné stanovisko nezákonné). Záměr není v souladu s kritérii uvedenými v § 90 odst. 1 písm. a) StavZ. Nejsou, proto splněny podmínky pro vydání územního rozhodnutí.

Sedm let starý závěr zjišťovacího řízení Ministerstva životního prostředí ze dne 10. 7. 2012 č.j. 44429/ENV/12 a oznámení Záměru navíc nemohly ani řádně zohlednit změny, ke kterým v území mezitím došlo (rozsáhlá zástavba nejen ve Velké Chuchli, nárůst dopravy a s tím související zátěž apod.). Závěr zjišťovacího řízení Ministerstva životního prostředí ze dne 10. 7. 2012 č.j. 44429/ENV/12 je proto považovat i věcně za zastaralý.

Ze všech výše uvedených důvodů k tomuto prvnímu žalobnímu bodu je zřejmé, že Napadené rozhodnutí **nesprávné a nezákonné** a mělo by být správním soudem **zrušeno**.

2.

Žalobkyně nadále trvá na námitce, že provedení zamýšlených staveb povede ke zvýšení již tak dost vysoké hlučnosti z dopravy v stavbou postižené lokalitě, když krom hlukových emisí vytvářených železniční dopravou přibude ještě i zvýšená hlučnost ze silniční dopravy. Nelze opomenout, že v obou případech (jak železniční, tak silniční dopravy) lze v důsledku provedení zamýšlených změn důvodně očekávat značné zvýšení intenzity dopravy. To vše povede k překračování hygienických limitů pro hluk i prašnost ve vztahu k pozemkům a obydlí žalobkyně (i dalších osob zde žijících) v zasažené lokalitě, k výraznému snížení komfortu bydlení a zhoršení životního prostředí, což bude mít nepochybně za následek zásah do práva nerušeného užívání předmětu vlastnictví žalobkyně.

Žalobkyně nesouhlasí s tím, jak se žalovaný vypořádal s odvolací námitkou, že posouzení limitů Hygienickou stanicí je izolované, posuzující pouze tuto stavbu Nadjezdu, aniž by bylo přihlédnuto v komplexnosti k další již existující značné hygienické zátěži obyvatel intravilánu Velké Chuchle, které jsou v oblasti plánovaného Nadjezdu vystaveni, tj. hluk, inuise a prach z provozu vozidel jedoucích

po Strakonické ulici, Mezichuchelské ulici a z projíždějících vlaků (pouze hluk). V případě vybudování železobetonové stavby nadjezdu včetně plánovaných opěrných zdí, dojde v důsledku tříštění zvuku k zesílení již nyní značné hlukové zátěže z projíždějících vlaků. K dalšímu zesílení hlukové zátěže dojde po dokončení stavby Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) - Černošice (mimo), kdy se v souvislosti se zvýšením rychlosti projíždějících vlaků územím až na 140 km/h za současného zintenzivnění jejich četnosti, jak je plánováno. Jako nesprávné a nedostatečně odůvodněné považuje žalobkyně tvrzení žalovaného, že hygienické limity překročeny nebudou (rozvedeno na str. 11 napadeného rozhodnutí), neboť nelze hluk posuzovat komplexně, tj. jak z provozu nadjezdu, tak z provozu samotné železniční tratě, a to proto, že předmětem územního řízení je stavba samotného Nadjezdu, že hypotetické vyhodnocení hluku z obou těchto liniových zdrojů hluku je právně nevymahatelné, neboť pro ně jsou nařízením vlády č. 272/2011 Sb. upraveny různé hygienické limity. Žalovaný se nevypořádal s námitkou žalobkyně, že zdrojů hluku je v dané lokalitě více - provoz vozidel v ulici Mezichuchelská, hluk z vlaků, provoz vozidel na komunikaci Strakonická, která rovněž danou oblast, hlukem výrazně zatěžuje. Navíc plánovaná stavba tří protihlukových stěn, jak je v napadeném rozhodnutí konkretizováno, nebude nijak chránit před hlukem z aut projíždějících přes Nadjezd, který nebude vybaven protihlukovými zábranami a jehož sklon bude 6,96 %. Podle územního rozhodnutí bude nejvyšší část mostu v niveletě 207,562 m.n.m. Bpv, pak niveleta bude klesat ve sklonu 6,96 % směrem k napojení na komunikaci Mezichuchelská na niveletu 196,442 m.n.m. Bpv (viz bod 7 územního rozhodnutí), tj. výška Nadjezdu bude v nejvyšším bodě 11,12 m, což logicky přinese větší hlukovou zátěž z projíždějících vozidel (zejména do vrchu, což by nebyl případ Podjezdu). V této souvislosti považuji za nepřipadnou argumentaci žalovaného, že záměrem nebude výrazně zasaženo do krajinného rázu území a do pohody bydlení žalobkyně, neboť plánovaný záměr výrazně zasáhne nejen do kvality bydlení žalobkyně (a ostatních osob zde žijících), ale zničí unikátní krajinný ráz v dané oblasti, včetně výhledu na barokní kostel Sv. Jana Nepomuckého ležící v přírodním parku Radotínského – Chuchelského háje.

Žalobkyně dále namítá to, jak se žalovaný vypořádal s odvolací námitkou spočívající v tom, že stavební úřad nedostatečně vyhodnotil vliv záměru na pohodu bydlení. Pokud je v napadeném rozhodnutí namítáno, že plánovaný záměr počítá se stavbou tří protihlukových stěn, pak tyto nebudou chránit před hlukem z Nadjezdu, neboť ten nebude vybaven protihlukovými zábranami. Není pochyb, že realizací záměru – stavby nadjezdu – dojde k enormnímu navýšení hluku, jak je výše rozvedeno a že dojde k překračování zejména limitu hluku a k výraznému snížení pohody bydlení (z jedné strany domu hluková zátěž ze Strakonické, z druhé strany hluková zátěž z plánovaného Nadjezdu). Žalobkyně nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že po realizaci plánovaného záměru nedojde ke zvýšení dopravy ve Velké Chuchli, neboť mimo jiné nelze předpokládat, že řidiči budou jezdit do Prahy přes Slivenec a Velkou Chuchli, neboť zde jsou serpentiny. Tyto úvahy nepovažuji za správné, neboť již při

výstavbě komunikace Mezichuchelská bylo bývalým starostou Freslem argumentováno, že se bude jednat jen o místní komunikaci sloužící potřebám občanů Chuchle. V současné době se jedná o tranzitní komunikaci pro vozidla jedoucí z/do Radotína, Černošic a dále. Obdobně na základě uvedené zkušenosti lze očekávat, že v případě častých kolon ve směru od Plzně k Barrandovskému mostu (ulice K Barrandovu), budou řidiči právě vzhledem k Nadjezdu volit objízdnu trasu přes Velkou Chuchli. Obdobnou argumentaci žalovaného, kterou nyní uplatnil ve svém rozhodnutí, tedy že tomu tak nebude a že řidiči nebudou volit trasu přes Slivenec, považuji za spekulativní. V případě Nadjezdu (oproti Podjezdu) pak dojde k výraznému nárůstu zejména hluku a nepřiměřenému snížení pohody bydlení žalobkyně oproti možné variantě Podjezdu, kdy podjezdy oproti nadjezdům jsou v obdobných situacích (intravilán obce a zahuštěnost rodinnými domy) běžně preferovány a jsou standardem, o čemž svědčí též záměr Úřadu Městské části Radotín překřížit železniční trať v Radotíně podjezdem, nikoli nadjezdem (obdobně obec Černošice plánuje podjezd, nikoli nadjezd železniční tratě).

3.

Žalobkyně považuje napadené rozhodnutí jako nezákonné dále z toho důvodu, že vzhledem k povaze záměru – silničního nadjezdu – měl žadatel v souvislosti se zamýšleným záměrem umístění stavby nadjezdu nejdříve (tj. ještě před podáním žádosti o vydání územního rozhodnutí) **splnit své povinnosti dle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí**, tj. především příslušnému orgánu předložit oznámení záměru stavby dle § 6 a násl. zákona č. 100/2001 Sb. o posuzování vlivů na životní prostředí.

V této souvislosti je nutno si uvědomit, že s účinností od 28. 11. 2018 byla nařízením Rady hlavního města Prahy č. 15/2018 nově vyhlášena přírodní rezervace Chuchelské háje, coby zvláště chráněné území. Dotčené území ovšem bylo zvláště chráněným územím i předtím.

Část zamýšleného záměru ale má zasahovat do daného zvláště chráněného území.

Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 100/2001 Sb., jsou předmětem posouzení vlivů na životní prostředí i **podlimitní záměry, které dosáhnou alespoň 25 % příslušné limitní hodnoty**, nacházejí-li se ve zvláště chráněném území nebo jeho ochranném pásmu podle zákona o ochraně přírody a krajiny a příslušný úřad stanoví, že budou podléhat zjišťovacímu řízení; tyto záměry podléhají posouzení vlivů záměru na životní prostředí, pokud se tak stanoví ve zjišťovacím řízení.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí (stejně jako i předtím prvostupňový orgán) nerozporuje, že daný záměr by vzhledem k svému umístění u zvláště chráněného území měl teoreticky spadat pod ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 100/2001 Sb. Dle názoru Žalovaného ale vzhledem k délce komunikace záměr nepřesahuje

zákonný limit 500 m (když má podle Žalovaného i prvostupňového orgánu délku jen 425 metrů).

S argumentem Žalovaného, že délka záměru nepřesahuje 500 m, Žalobkyně nesouhlasí. Zamýšlená délka nového postaveného úseku pozemní komunikace, vč. v této souvislosti nezbytně upravovaných úseků stávajících pozemních komunikací, v součtu nepochybně **přesáhnou délku 500 m** (což odpovídá 25 % zákonného 2 km limitu), přičemž reálná i odhadovaná dopravní denní intenzita několikanásobně přesahuje zákonem stanovený limit 1000 vozidel/24 hodin.

Celý problém s deklarovanou délkou nové komunikace „425 metrů“ tkví pouze v tom, že žadatel při předkládání záměru uvedl účelově danou hodnotu délky části záměru, aniž by vzal v úvahu délky dalších souvisejících komunikací, které bude nutno v souvislosti s realizací záměru upravovat, jak je uvedeno v prvostupňovém rozhodnutí (tyto další, žadatelem účelově opomenuté, části komunikací ovšem v součtu nepochybně přesahují délku 75 metrů).

Žalovaný danou argumentaci žadatele akceptoval, když konstatoval, že rozhodný limit pro podlimitní záměry 500 m se vztahuje pouze k té části stavby, která je novostavbou.

S tímto závěrem (že pro účely posouzení limitu nutno brát do úvahy pouze úsek novostavby) Žalobkyně nesouhlasí.

Daný argument Žalovaného neodpovídá smyslu a účelu právní úpravy, neboť bezdůvodně opomíjí nutnost provedení rozsáhlejších úprav u stávajících úseků pozemních komunikací, které budou muset být v souvislosti s novostavbou zkapacitněny a stavebně upraveny, a to zcela zásadním způsobem (to platí zejména pro komunikaci na ulici Nad Drahou).

Všechny tyto úseky tak budou tvořit s nadjezdem jeden funkční celek a je proto logické, že by měly být taky pro účely posuzování záměru z pohledu zákonných limitů dle zákona č. 100/2001 Sb. vnímány jako celek.

Sohledem na faktické poměry v území je nepochybné, že jen **stavební úpravy stávající komunikace v ulici Nad Drahou budou muset být provedeny ve vztahu k úseku komunikace delšímu než 75 metrů.**

V součtu tedy v daném případě nepochybně dojde k realizaci záměru, jehož délka překračuje zákoný limit 500 metrů.

Ať už měl být záměr „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) - Černošice (mimo), varianta nadjezd“ posuzován pro účely posouzení vlivů na životní prostředí spolu se souvisejícím záměrem „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) - Černošice (mimo)“, či nikoli (ačkoli je Žalobkyně toho názoru, že oba tyto záměry musely být, ať už spolu, nebo každý zvlášť, nepochybně posuzovány v režimu dle zákona č. 100/2001 Sb.), je nepochybné, že žadatel se svým postupem **dopustil nepřipustného**

parcelování záměru (tzv. „salámová metoda“³), a to jen proto, aby se vyhnul nutnosti posuzování záměru „nadjezdu“ z pohledu jeho vlivů na životní prostředí.

Žadatel si totiž nepochybně musel být vědom toho, že z pohledu negativních vlivů na životní prostředí je varianta „podjezd“ resp. tunel“ méně zatěžující než žadatelem preferovaná varianta „nadjezd“, a že tudíž by pro něj kvůli tomu byl problém získat kladné stanovisko EIA k záměru „nadjezdu“.

Žadateli navíc bylo známo i to, že diskuse nad otázkou „podjezd nebo nadjezd“ trvá ve Velké Chuchli již více než 10 let, přičemž ale výrazná většina občanů Velké Chuchle není nakloněna řešení spočívajícímu ve stavbě nadjezdu.

Žalovaný svým Napadeným rozhodnutím (stejně jako prvostupňový orgán v Prvostupňovém rozhodnutí) toto nepřipustné parcelování záměru aproboval, s čímž nesouhlasím a provažuji proto rozhodnutí vydané Žalobcem za nezákonné.

Žalobkyně trvá na svém názoru, že vzhledem k výše uvedenému měl žadatel podle ustanovení § 6 odst. 2 zákona č. 100/2001 Sb. povinnost předložit oznámení daného podlimitního záměru zákonem stanoveným způsobem. Žadatel ale dané povinnosti dle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí nikdy nesplnil a proces EIA (podáním oznámení) ve vztahu k záměru „Nadjezdu“ nikdy nezačal.

Prvostupňové rozhodnutí tak nemohlo být vydáno už jenom z toho důvodu, že jeho vydání nepředcházelo proces EIA (a to v žádné z jeho částí) ve vztahu k záměru „nadjezdu“, byť tomu tak mělo být. Tím spíše pak dané Prvostupňové rozhodnutí nemohlo být potvrzeno Napadeným rozhodnutím odvolacího orgánu jako věcně správné.

V předmětné věci tak nebyly splněny podmínky pro vydání Prvostupňového rozhodnutí, a to z důvodu na straně žadatele. Jednalo se přitom o neodstranitelnou překážku správního řízení. Žalovaný proto měl Prvostupňové rozhodnutí bez dalšího zrušit, což ale neučinil.

Vzhledem k uvedenému by proto mělo být Napadené rozhodnutí jako nezákonné zrušeno.

IV.

S ohledem na výše uvedené je žalobkyně přesvědčena, že Napadené rozhodnutí (a ostatně i Prvostupňové rozhodnutí) je nezákonné a proto navrhuje, aby Městský soud v Praze vynesl tento

³ Jedná se o metodu vymezení záměrů spočívající v předložení pouze určitých, méně problematických částí celkového záměru, a to za účelem vyhnutí se povinnosti podrobit předkládaný záměr posouzení procesem EIA. Účelovou snahu, která spočívá ve fragmentaci záměrů směřující k obcházení zákona, je nutné kvalifikovat jako nelegální a zákonu odporující. K tomu podrobněji viz relevantní judikaturu SDEU, např. rozhodnutí ve věci C-392/96 (body 76 a 82); C-142/07; či C-275/09 (bod 36

rozsudek:

1. Rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 31. 8. 2021, sp. zn. S-MHMP 618575/2020/STR, č.j. MHMP 1189353/2021, jakož i prvostupňové rozhodnutí Úřadu Městské části Praha 16 ze dne 8. 11. 2019, čj. 011150/19/OVDŽP, sp. zn. 023860/17/OVDŽP/Čr, s e r u š í a věc se vrací správnímu orgánu k dalšímu řízení.
2. Žalovaný je povinen uhradit žalobkyni náklady soudního řízení do tří dnů od právní moci rozsudku.

_____, V _____, W _____